

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.10.2022
COM(2022) 541 final

2022/0345 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 541 final} - {SWD(2022) 541 final} - {SWD(2022) 544 final}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

MOTIVERING.....	2
1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET	2
2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN.....	5
3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR	6
4. BUDGETKONSEKVENSER.....	12
5. ÖVRIGA INSLAG	12

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse¹ (*avloppsvattendirektivet*) antogs 1991. Syftet med det direktivet är att skydda miljön från skadlig inverkan till följd av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse och från vissa industrisektorer. Medlemsstaterna är skyldiga att säkerställa att avloppsvatten från alla tätorter med mer än 2 000 invånare samlas in och renas i enlighet med EU:s miniminormer. Medlemsstaterna måste också utse ”känsliga områden” enligt de kriterier som ingår i direktivet och för vilka strängare normer och tidsfrister gäller. Dessutom rapporterar medlemsstaterna vartannat år om genomförandet av direktivet. Denna information offentliggörs av kommissionen i tvåårsrapporter.

En ingående Refit-utvärdering² (*utvärderingen*) av direktivet slutfördes 2019 och bekräftade att genomförandet av direktivet har lett till en betydande minskning av föroreningsutsläppen. I hela EU renas avloppsvatten från omkring 22 000 städer, vilket motsvarar föroreningarna från omkring 520 miljoner personekvivalenter (*pe*)³, i centraliserade system. Effekterna på kvaliteten i EU:s sjöar, floder och hav är synliga och påtagliga.

En av de viktigaste orsakerna till direktivets ändamålsenlighet är att kraven är enkla, vilket möjliggör enkel verkställighet. I dag samlas 98 % av EU:s avloppsvatten in på lämpligt sätt och 92 % renas på lämpligt sätt, även om ett begränsat antal medlemsstater fortfarande har svårt att uppnå fullständig efterlevnad. EU-medel utgör ett viktigt stöd för att hjälpa medlemsstaterna att klara de investeringar som krävs. I genomsnitt anslås årligen två miljarder euro till investeringar i vattenförsörjning och sanitet i EU. Utvärderingen visade att denna strategi med kombinerad kontroll av efterlevnaden och ekonomiskt stöd har gett resultat och bidragit till att säkerställa en gradvis **högre efterlevnadsnivå** av direktivet.

Majoriteten av avloppsoperatörerna (60 %) är offentliga företag som ägs av behöriga myndigheter. De kan också vara privata företag som bedriver verksamhet för en behörig offentlig myndighet eller för blandade företag. De är del av en ”företagsintern” marknad eftersom personer och företag som är anslutna till det allmänna ledningsnätet inte kan välja operatör. Både utvärderingen och samrådet bekräftade att sektorn främst reagerar på rättsliga krav.

I utvärderingen identifierades följande tre typer av återstående utmaningar som låg till grund för de problem som fastställdes inom ramen för konsekvensbedömningen:

1. Återstående föroreningar från tätbebyggelse – Direktivet är inriktat på hushållsföroreningar som samlas in och renas i centraliserade anläggningar. Mindre uppmärksamhet ägnas åt andra källor till föroreningar från tätbebyggelse vilka nu blir allt vanligare (mindre städer med mindre än 2 000 pe, decentraliserade anläggningar, föroreningar

¹ EGT L 135, 30.5.1991, s. 11.

² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, SWD(2019) 700, *Evaluation of the Council Directive 91/271/EEC of 21 May 1991, concerning urban waste-water treatment*.

³ Standardenheten för mätning av föroreningar är ”personequivälerant” (förkortas pe). Den beskriver den genomsnittliga förorening som en person släpper ut per dag. Centraliserade reningsverk renar, utöver EU-medborgarnas utsläpp, även avloppsvatten från små och medelstora företag som är anslutna till de offentliga ledningsnäten.

i regnvatten). Gränsvärdena för rening av vissa föroreningar är nu föråldrade jämfört med de tekniska framsteg som gjorts sedan 1991 och nya förorenande ämnen har uppkommit, som mikroplaster och mikroföroreningar, vilka kan vara skadliga för miljön eller för folkhälsan redan vid mycket låga koncentrationer.

2. Anpassning av direktivet till den europeiska gröna given –⁴ Sedan direktivet antogs har nya samhällsutmaningar uppkommit. I den europeiska gröna given fastställs ambitiösa politiska mål för att bekämpa klimatförändringarna, göra EU:s ekonomi mer cirkulär och minska miljöförstörelsen. Ytterligare insatser krävs inom avloppsvattensektorn för att minska utsläppen av växthusgaser (34,45 miljoner ton koldioxid per år, vilket motsvarar cirka 86 % av de totala utsläppen inom EU) och göra den mer cirkulär genom förbättrad slamhantering (särskilt genom bättre återvinning av kväve och fosfor och eventuellt värdefulla organiska ämnen) och ökad säker återanvändning av renat vatten.

3. Otillräcklig och ojämn grad av styrning – Utvärderingen och OECD-studier visade att operatörernas prestandanivå och grad av transparens varierar kraftigt från ett land till ett annat. Dessutom framhölls i en rapport från revisionsrätten⁵ att principen om att ”förorenaren betalar” inte tillämpas i tillräcklig utsträckning. Metoderna för övervakning och rapportering skulle kunna förbättras avsevärt genom ytterligare digitalisering. Slutligen har covid-19-krisen visat att avloppsvatten är en mycket snabb och tillförlitlig källa till användbar information om folkhälsan, om de behöriga myndigheterna för hälsa respektive avloppsvattenförvaltning är väl samordnade.

Översynen av direktivet är ett av resultaten av handlingsplanen för nollförorening. Dess huvudsyfte är att ta itu med de ovannämnda utmaningarna på ett kostnadseffektivt sätt och samtidigt säkerställa att direktivet fortsätter att vara så enkelt som möjligt för att säkerställa korrekt genomförande och verkställande av dess krav.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Översynen av avloppsvattendirektivet förväntas ytterligare minska utsläppen från tätbebyggelse. I detta avseende är det direkt kopplat till översynen av förteckningarna över föroreningar enligt direktivet om miljökvalitetsnormer⁶ och grundvattendirektivet⁷, två ”dotterdirektiv” till vattendirektivet⁸, som reglerar de accepterade nivåerna av föroreningar i yt- och grundvattenförekomster. En översyn av avloppsvattendirektivet kommer att ha positiv inverkan på den framtida översynen av ramdirektivet om en marin strategi⁹ och översynen av badvattendirektivet¹⁰. Den har även koppling till översynen av direktivet om industriutsläpp¹¹ och den relaterade översynen av förordningen om ett europeiskt register över utsläpp och överföringar¹², eftersom vissa industriutsläpp samlas in i offentliga ledningsnät. Andra åtgärder som ingår i översynen av avloppsvattendirektivet för att ytterligare minska mikroföroreningarna, särskilt sådana som härrör från användning av läkemedel och

⁴ COM(2019) 640 final

⁵ Särskild rapport 12/2021: *Principen att förorenaren betalar: tillämpas inte konsekvent i EU:s miljöpolitik och miljöåtgärder.*

⁶ EUT L 348, 24.12.2008.

⁷ EUT L 372, 27.12.2006.

⁸ EGT L 327, 22.12.2000.

⁹ EUT L 164, 25 juni 2008.

¹⁰ EUT L 64, 4 mars 2006.

¹¹ EUT L 334, 17.12.2010.

¹² EUT L 33, 4.2.2006.

kroppsvårdsprodukter, kommer att bidra till ett korrekt genomförande av kemikaliestrategin för hållbarhet och läkemedelsstrategin¹³.

Handlingsplanen för den cirkulära ekonomin¹⁴ visar tydligt att sektorn för avloppsvatten från tätbebyggelse i den cirkulära ekonomin behöver integreras bättre. Detta är särskilt relevant för direktivet om avloppsslam¹⁵ som reglerar användningen av avloppsslam i jordbruket och påverkar det förslag om markhälsa som tillkännagavs i EU:s markstrategi för 2030.

Det finns direkta kopplingar till strategin för biologisk mångfald eftersom en minskning av vattenföroreningarna har en direkt gynnsam effekt på ekosystemen. Åtgärder för gröna städer, till exempel de som härrör från lagen om återställande av naturen¹⁶, kan skapa en bra livsmiljö för pollinatörer, fåglar och andra arter och dessutom direkt bidra till att föroreningar i regnvatten och relaterade föroreningar begränsas samtidigt som den allmänna livskvaliteten förbättras. Bättre förvaltning av vattenkvalitet och vattenmängd i tätbebyggda områden kommer också att bidra till klimatanpassningen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den nya geopolitiska verkligheten kräver att EU drastiskt påskyndar omställningen till ren energi för att få slut på sitt beroende av otillförlitliga leverantörer och flyktiga fossila bränslen. I linje med målen i REPowerEU-planen¹⁷ och 2022 års lagstiftningsförslag COM(2022) 222 om ändring av direktivet om förnybar energi, i vilken anläggningar för rening av avloppsvatten redan identifieras som fokusområden, förväntas översynen av direktivet direkt bidra till dessa mål genom att ett tydligt och mätbart mål om att uppnå energineutralitet i sektorn för rening av avloppsvatten senast 2040 fastställs. Erfarenheterna från de medlemsstater som kommit längst visar att detta kan uppnås genom en kombination av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i enlighet med principen om energieffektivitet först, och genom förnybar energiproduktion, särskilt biogas från slam, som kan ersätta import av naturgas.

Detta mål är helt i linje med EU:s mål om klimatneutralitet, som är en del av EU:s klimatlag¹⁸, i kombination med förordningen om ansvarsfördelning¹⁹, enligt vilken krävs att medlemsstaterna minskar sina växthusgasutsläpp från sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med nationella mål. Detta överensstämmer också med det nyligen framlagda förslaget till omarbetning av energieffektivitetsdirektivet²⁰ som inbegriper ett årligt minskningsmål på 1,7 % av energiförbrukningen för alla offentliga organ, med 2021 års förslag till översyn av direktivet om förnybar energi²¹ och med REPowerEU-planen, som omfattar ett höjt mål på 45 % förnybar energi senast 2030. Initiativet skulle också kunna bidra till REPowerEU-planens mål om att öka produktionen av biometan i EU till 35 miljarder kubikmeter till 2030 och till [kommissionens förslag COM/2021/805 från 2021 till en förordning om minskade metanutsläpp inom energisektorn](#)

Översynen av detta direktiv är också helt i linje med de slutliga förslagen från konferensen om Europas framtid, särskilt förslagen om att bekämpa föroreningar, särskilt förslag 2.7 om

¹³ COM(2020) 761 final.

¹⁴ COM(2020) 98 final.

¹⁵ EGT L 181, 4 juli 1986.

¹⁶ COM(2022) 304 final.

¹⁷ COM(2022) 108 final.

¹⁸ EUT L 243, 9.7.2021.

¹⁹ EUT L 156, 19.6.2018.

²⁰ EUT L 315, 14.11.2012.

²¹ COM(2021) 557 final.

att ”skydda vattenresurserna och bekämpa föroreningar i hav och floder, bland annat genom forskning i och bekämpande av mikroplastföroreningar”.

Slutligen kommer detta förslag att direkt bidra till princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter²². EU är också engagerat i Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess mål för hållbar utveckling, där hållbarhetsmål 6 avser tillgång till lämplig och rättvis sanitet och hygien för alla.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Det nuvarande avloppsvattendirektivet bygger på artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*)²³, i vilken fastställs att ”Unionens miljöpolitik ska syfta till en hög skyddsnivå med beaktande av de olikartade förhållandena i unionens olika regioner. Den ska bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren ska betala.” Åtgärder på området för avloppsvattenförvaltning måste därför vidtas i enlighet med dessa centrala bestämmelser och mot bakgrund av den delade behörigheten med medlemsstaterna. Detta innebär att EU endast kan lagstifta med vederbörlig hänsyn till principerna om nödvändighet, subsidiaritet och proportionalitet.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

EU-åtgärder är även fortsättningsvis avgörande för att säkerställa att människor som bor i EU kan dra nytta av förbättrad vattenkvalitet i floder, sjöar, grundvatten och hav. Eftersom 60 % av EU:s vattenförekomster är gränsöverskridande är det nödvändigt att säkerställa samma skyddsnivå överallt och i samma takt för att undvika risken för att insatserna i vissa medlemsstater äventyras av bristen på framsteg i andra. Utvärderingen visade att direktivet i de flesta medlemsstater var en unik drivkraft för investeringar i den infrastruktur som krävs.

Utvärderingen bekräftade också att EU-åtgärder har potential att också säkerställa en **likvärdig skyddsnivå för miljön och för människors hälsa** i alla medlemsstater. Under de senaste 30 årens genomförande av avloppsvattendirektivet har kvaliteten antingen bevarats eller, i flera fall, förbättrats vid badplatser (dvs. för turism och rekreation), i råvatten som används för att producera dricksvatten och i vattenförekomster i allmänhet. Covid-19-pandemin har visat medlemsstaternas ömsesidiga beroende när det gäller virusspridning. Att säkerställa effektiv, snabb och harmoniserad spårning av patogena faktorer i avloppsvatten kan gynna hela EU. Utan harmoniserade och integrerade EU-åtgärder skulle möjligheterna att spåra nya typer av virus och undersöka andra relevanta **hälsoparametrar** i avloppsvatten endast uppnås i ett fåtal medlemsstater, sannolikt de medlemsstater som kommit längst.

Förbättrad **tillgång till sanitet** bör säkerställas för alla som bor i EU. Likvärdig **tillgång till viktig information** (om avloppsvattenoperatörens ekonomiska och miljömässiga prestanda) bör också säkerställas för alla. Alla medlemsstater står inför följderna av **klimatförändringarna**, särskilt för de hydrologiska systemen. Regnen har förändrats vilket, utöver översvämningarna, ökar risken för förorening på grund av örenat regnvatten (dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse). På liknande sätt

²² COM(2021) 102 final.

²³ EUT L 326, 26.10.2012.

förekommer i alla medlemsstater föroreningar med framväxande potentiella risker, som mikroförroreningar och mikroplaster. Så är även fallet för de flesta av de återstående belastningarna från tätbebyggelse, vilket påverkar vattenkvaliteten i alla medlemsstater. Dessutom är drivkrafterna bakom de identifierade problemen mycket liknande från en medlemsstat till en annan.

Slutligen visade utvärderingen att EU-standarder är en avgörande drivkraft för utvecklingen av en globalt **konkurrenskraftig vattenindustri i EU**. Sedan direktivet antogs har det skapats flera stora världsledande aktörer på området rening av avloppsvatten, vilka exporterar sina tjänster runt om i världen. Ytterligare modernisering av EU:s standarder, till exempel med nya krav på mikroförroreningar eller energianvändning, skulle stimulera **innovation** och i slutändan leda till **stordriftsfördelar**.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det rekommenderade alternativet omfattar ett **proportionellt åtgärds paket** som ger **mest valuta för pengarna** av alla möjliga alternativ (se avsnitt 7.1 om konsekvensbedömningen för mer information). Särskild uppmärksamhet ägnades åt att hitta en optimal lösning som bygger på följande:

- Kostnads- och nyttoanalysen (eller kostnadseffektivitetsanalysen när det gäller mikroförroreningar, i avsaknad av en tillförlitlig metod för ekonomisk nytta): **den ekonomiska nyttan är systematiskt högre än kostnaden** för varje enskild åtgärd i det rekommenderade alternativet i alla medlemsstater.
- **Minskning av den administrativa bördan och verkställbarhet:** genom att endast rikta in sig på ett begränsat antal anläggningar eller tätorter kan betydande resultat uppnås när det gäller centrala parametrar, t.ex. minskning av föroreningar, energianvändning och växthusgasutsläpp, samtidigt som den administrativa bördan hålls på en proportionell nivå och en hög nivå av verkställbarhet säkerställs.
- Införandet av en **riskbaserad metod** för de flesta av de föreslagna åtgärderna kommer att bidra till att säkerställa att nödvändiga investeringar görs.

I de fall det är nödvändigt för att uppnå lokala optimala lösningar medges flexibilitet för nationella eller lokala myndigheter. Detta gäller till exempel för att uppnå målet om energineutralitet eller för att minska utsläppen från regnvatten med hjälp av integrerade vattenförvaltningsplaner.

- **Val av instrument**

Initiativets mål kan bäst uppnås genom en omarbetning av direktivet som, vilket framgår av Refit-utvärderingen, är det lämpligaste rättsliga instrumentet för att reglera insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.

Ett direktiv kräver att medlemsstaterna uppnår direktivets mål och att de integrerar åtgärderna i sina nationella materiella och processrättsliga system. Denna strategi ger medlemsstaterna större frihet när de genomför en EU-åtgärd än vad en förordning gör, eftersom medlemsstaterna kan välja det lämpligaste sättet att genomföra åtgärderna i direktivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Refit-utvärderingen av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse gjordes 2019. Utöver de tre huvudsakliga utmaningar som identifierades i utvärderingen (se ovan) visade bedömningen av direktivets ändamålsenlighet att det har varit **framgångsrikt i fråga om att minska belastningen av de berörda föroreningarna** från källor i tätbebyggelse (hushållsspillvatten, avloppsvatten från tätbebyggelse och liknande industriföroreningar). Belastningen av biokemisk förbrukning av syre, kväve och fosfor i renat avloppsvatten minskade i hela EU med 61 %, 32 % respektive 44 % under perioden 1990–2014. Detta har tydligt förbättrat kvaliteten på EU:s vattenförekomster.

Bedömningen av samstämmighet visade att direktivet på det hela taget är internt enhetligt. Avloppsvattendirektivet fungerar totalt sett i synergi med andra delar av EU-lagstiftningen och bidrar starkt till att uppnå målen i **ramdirektivet för vatten, badvattendirektivet och dricksvattendirektivet**²⁴. Det finns vissa begränsade överlappningar av de åtgärder som omfattas av avloppsvattendirektivet jämfört med direktivet om industriutsläpp. Generellt sett finns det inte heller några problem med samstämmigheten med EU:s nyare politik. Det kan dock finnas ett visst utrymme för att förbättra samstämmigheten mellan avloppsvattendirektivet och klimat- och energipolitiken.

Analysen av relevans och ändamålsenlighet visade behovet av fortsatta insatser, inte minst på grund av att otillräckligt renat eller orenat avloppsvatten från tätbebyggelse fortfarande är en av huvudorsakerna till att EU:s vatten inte uppnår åtminstone god status enligt vattenramdirektivet. Vidare ser forskarsamhället, beslutsfattarna och allmänheten det ökande antalet belägg för **föroreningar med framväxande potentiella risker**, däribland mikroföroreningar såsom läkemedel och mikroplaster i vattenförekomster, som en allt viktigare fråga.

I fråga om potentialen för den cirkulära ekonomin innehåller avloppsvattendirektivet begränsade bestämmelser om återanvändning av avloppsvatten och slam eller återvinning av värdefulla komponenter. Dessa har aldrig tillämpats strikt, delvis på grund av bristen på starka harmoniserade standarder på EU-nivå och de potentiella riskerna för människors hälsa.

Bedömningen av mervärdet på EU-nivå, då det även beaktades huruvida avloppsvattendirektivet är förenligt med subsidiaritetsprincipen, visade ett brett erkännande bland berörda parter av att direktivet fortfarande behövs och att det skulle få negativa konsekvenser om det upphävs. Genom direktivet stöds skyddet av cirka 60 % av EU:s gränsöverskridande avrinningsdistrikt mot de negativa effekterna av utsläpp av avloppsvatten. Slutligen identifierades i utvärderingen olika möjligheter att förenkla och bättre utnyttja digitaliseringen, vilka ingick i översynen av direktivet.

Utvärderingen förbättrades efter förslag från nämnden för lagstiftningskontroll (yttrande av den 17 juli 2019) särskilt i fråga om sådant som rör de främsta orsakerna till efterlevnadssvårigheterna i vissa medlemsstater, det bredare sammanhanget som påverkar kvaliteten på EU:s vatten och vikten av att ta itu med nya föroreningar. Slutsatserna förstärktes och mer detaljerade uppgifter lämnades om situationen i varje medlemsstat.

²⁴ EUT L 435, 23.12.2020.

- **Samråd med berörda parter**

Utvärderingen och därefter konsekvensbedömningen genomgick en grundlig samrådsprocess som omfattade en rad olika samrådsaktiviteter i enlighet med samrådsstrategin. De metoder som valdes för samrådet med berörda parter bestod av halvstrukturerade intervjuer, interaktiva workshoppar, ett brett offentligt samråd online för att nå ut till ett stort antal berörda parter om en rad olika ämnen samt ett skriftligt samråd om faktainformation och antaganden för modellering. En avslutande konferens för berörda parter anordnades för att inhämta synpunkter på de olika politiska alternativ som kommissionen föreslagit.

Det offentliga samrådet online pågick i 12 veckor, den 28 april till den 21 juli 2021. Det kom in sammanlagt 285 svar och 57 ståndpunktsdokument lämnades in. Vid online-samrådet samlades synpunkter in från de svarande om problem som rör förorening av avloppsvatten och hur man bäst kan ta itu med dessa problem. Frågorna var formulerade så att deltagarna skulle poängsätta uttalanden eller föreslagna åtgärder på en skala från ett (minst medhåll/ändamålsenligt) till fem (mest medhåll/ändamålsenligt).

Medlemsstaterna rådfrågades vid flera tillfällen. Ett särskilt möte med medlemsstaternas experter bidrog till att identifiera bästa praxis och möjliga alternativ vid inledningen av processen. Detta kompletterades med ett särskilt samråd med varje medlemsstat under 2020 för att skapa ett stabilt utgångsläge (se nedan). Dessutom genomfördes under 2021 fyra tematiska workshoppar online om i) övervakning och rapportering, ii) avloppsvatten och slam, iii) kostnader och fördelar samt iv) integrerad vattenövervakning. En virtuell avslutande konferens för berörda parter ägde rum den 26 oktober 2021 för att presentera de huvudsakliga alternativen och de första resultaten av konsekvensbedömningen (312 deltagare från 226 organisationer i 27 medlemsstater).

Sammantaget rådde bred enighet bland berörda parter om behovet av att se över och modernisera direktivet och om de viktigaste alternativ som bör övervägas för analysen i konsekvensbedömningen. Åtgärderna som ingår i det rekommenderade alternativet stöds på det hela taget av berörda parter, med vissa nyanser beroende på alternativen och intressentgrupperna.

Det rådde till exempel bred enighet bland berörda parter om att man måste ta itu med frågan om mikroföroreningar från avloppsvatten. Med undantag för vissa näringslivsaktörer (delar av den kemiska industrin och läkemedelsindustrin) uttryckte alla berörda parter, inbegripet vattenrelaterade företag, kravet på att avlägsna mikroföroreningar. De flesta berörda parter insisterade också på vikten av att åtgärder vidtas vid källan, men även på behovet av att bättre tillämpa principen om att förorenaren betalar genom att göra tillverkarna ekonomiskt ansvariga för kostnaderna i samband med de ytterligare reningssteg som krävs för att rena bort mikroföroreningar. Strategin för utökat producentansvar hade brett stöd av de flesta berörda parter, med undantag för läkemedelsindustrin och den kemiska industrin som generellt sett inte stöder ett sådant system eftersom de anser att det ekonomiska ansvaret antingen bör delas av alla aktörer i kedjan (från industri till konsument) eller tas av myndigheterna.

Det fanns brett stöd för energibesiktningar, medan medlemsstater och lokala myndigheter i mindre utsträckning stödde EU-baserade syften och mål för energineutralitet. Ytterligare återkoppling från de viktigaste företrädarna för vattenindustrin visade en vilja att införa både energi- och klimatneutralitetsmål med kortare tidsfrist (2030) än vad som anges i denna rapport. De flesta medlemsstater som kommit längre visade ett tydligt stöd för ett EU-omfattande mål som liknar deras eget. Slutligen efterfrågade de berörda parterna också större

klarhet i vissa aspekter, bland annat kriterierna för att utse ”känsliga” områden som är utsatta för eutrofiering.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver samråden med berörda parter användes följande huvudsakliga informationskällor för att utarbeta konsekvensbedömningen:

Modeller som utvecklats av JRC: JRC (gemensamma forskningscentrumet) har under flera år utvecklat modeller för vattenkvalitet och vattenkvantitet i EU. Dessa modeller anpassades till de policyfrågor som är kopplade till utvärderingen och konsekvensbedömningen.

Samråd med särskilda experter: Under ledning av JRC och generaldirektoratet för miljö (GD Miljö) rådfrågades minikonsortiet av experter om särskilda policyfrågor (individuella lämpliga system, antimikrobiell resistens, kombinerad dagvattenbräddning från avlopp och dagvattenavrinning från tätbebyggelse, näringsämnen, mikroplaster och utsläpp av växthusgaser). En rapport utarbetades för varje fråga och användes direkt i konsekvensbedömningen eller för att förbättra JRC-modellen. Alla rapporter förväntas bli offentliggjorda under de kommande månaderna.

Stöd från **Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)**: GD Miljö samarbetade med OECD för att utveckla en nyttometod för konsekvensbedömningen. OECD har också utarbetat flera rapporter till stöd för Refit-utvärderingen. OECD tillhandahåller också en analys av de frågor som rör transparens och styrning.

Djupgående samråd med medlemsstaterna: Särskilda samråd med varje medlemsstat anordnades under 2020 i syfte att fastställa ett stabilt utgångsläge och för att samla in underlag om bästa praxis. För varje land fylldes ett informationsblad i på förhand med den hypotes som JRC avsåg att använda i samband med modelleringen. Alla medlemsstater inkom med synpunkter under detta samråd.

I syfte att stödja konsekvensbedömningen tilldelades **externa konsulter** två stödkontrakt, ett för den allmänna konsekvensbedömningen och ett för genomförbarheten av ett system med utökat producentansvar för mikroföroreningar.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning har gjorts. En sammanfattning och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll av den 3 juni 2022 är tillgängliga på följande länk: [Kommissionens register över handlingar \(europa.eu\)](https://commission-register-over-handlingar.europa.eu)

För varje problem som togs upp i utvärderingen identifierades politiska alternativ baserade på bästa praxis i medlemsstaten och ett ingående samråd med berörda parter. Alternativ som saknade stöd från berörda parter eller som var alltför komplicerade att genomföra förkastades i ett tidigt skede. Olika ambitionsnivåer utvecklades, från låg ambitionsnivå (åtgärder som endast tillämpas på större anläggningar) till hög ambitionsnivå (samma åtgärder men även för

mindre anläggningar)²⁵, med en mellanliggande ambitionsnivå som bygger på en riskbaserad strategi (åtgärder som vidtas endast om det finns en risk för miljön eller folkhälsan).

För vissa frågor visade samrådet att alternativen är begränsade, till exempel i fråga om icke-centraliserade anläggningar (t.ex. individuella lämpliga system), transparens eller övervakning av hälsoparametrar. För andra problem (kraftigt regn eller energianvändning) lämnades tillräcklig flexibilitet, i linje med subsidiaritetsprincipen, för att de mest kostnadseffektiva lösningarna skulle kunna utformas på lokal nivå.

Alternativens inverkan bedömdes med hjälp av en modell som redan hade utvecklats av JRC och som användes för Refit-utvärderingen. Ett **utgångsläge** (med antagande om fullständig efterlevnad av det befintliga direktivet, med ytterligare tidsfrister för vissa medlemsstater) och ett **maximalt genomförbart scenario** utarbetades som jämförelsepunkter.

För varje problem byggde valet av det rekommenderade alternativet på flera kriterier: kostnad/nytta, kostnad/ändamålsenlighet, grad av bidrag till målen i den europeiska gröna given, minskade föroreningar i vatten, verkställbarhet och minskning av den administrativa bördan. Det rekommenderade alternativet omfattar ett **proportionellt åtgärds paket** som ger **mest valuta för pengarna** av alla de möjliga alternativen.

Följande är de viktigaste åtgärderna som kommer att tillämpas fram till 2040.

Direktivets **tillämpningsområde** kommer att utvidgas till att omfatta tätorter med **mer än 1 000 pe**.

Nya standarder kommer att utarbetas för decentraliserade anläggningar (**individuella lämpliga system**), medan medlemsstaterna kommer att åläggas införa **effektiva inspektioner** av dessa anläggningar.

I syfte att minska föroreningarna från regnvatten kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att upprätta och genomföra **integrerade vattenförvaltningsplaner** för alla större tätorter och för sådana som har mer än 10 000 pe där det finns en risk för miljön. **Förebyggande åtgärder**, inbegripet grön infrastruktur, kommer att prioriteras, liksom **optimering** av befintliga system för insamling, lagring och rening genom bättre användning av digitalisering baserad på tydligt definierade standarder och specifikationer.

Utsläppen av näringsämnen kommer att minskas ytterligare genom **strängare gränsvärden** för rening av kväve och fosfor. Dessa nya standarder kommer att tillämpas systematiskt på alla större anläggningar med mer än 100 000 pe, men även på anläggningar med mer än 10 000 pe i områden där eutrofiering fortfarande är ett problem.

Nya gränsvärden kommer att fastställas för **mikroföroreningar** som kräver **ytterligare rening**. Detta kommer först att tillämpas för alla större anläggningar och därefter för anläggningar med mer än 10 000 pe där det finns en risk för miljön eller för folkhälsan på grundval av tydliga och enkla kriterier.

Ett system med **producentansvar** för läkemedel och kroppsvårdsprodukter – de två huvudsakliga källorna till skadliga mikroföroreningar – kommer att fastställas i syfte att **täcka**

²⁵ Tröskelvärde för ”större” anläggningar fastställdes till 100 000 pe, med beaktande av att 46 % av den genererade belastningen renas i ett relativt litet antal ”större” anläggningar (974). Ett annat tröskelvärde fastställdes till 10 000 pe, eftersom 81 % av belastningen renas i 7 527 anläggningar med mer än 10 000 pe.

de extra reningskostnaderna för mikroföroreningar och för att **uppmuntra** att mindre skadliga produkter släpps ut på marknaden²⁶.

Medlemsstaterna kommer att åläggas att **spåra föroreningar som inte härrör från hushåll** på ett bättre sätt. Detta syftar till att öka möjligheterna att återanvända slam och renat vatten samt att minska riskerna för att ämnen som inte går att rena bort släpps ut i miljön och för funktionsfel i reningsverken.

Ett mål om **energineutralitet** kommer att fastställas på nationell nivå senast 2040 för alla avloppsvattenanläggningar med mer än 10 000 pe, i enlighet med den bästa praxis som redan tillämpas i vissa medlemsstater. Närmare bestämt kommer sektorns energianvändning att motsvara sektorns förnybara energiproduktion för att bidra till detta mål. **energibesiktningar**²⁷ kommer att krävas för alla anläggningar med mer än 10 000 pe

I syfte att **förbättra styrningen** av sektorn kommer avloppsvattenoperatörerna att uppmanas övervaka **viktiga prestandaindikatorer och göra dem transparenta**.

Tillgången till sanitet kommer att förbättras på ett sätt som är helt förenligt med det nyligen antagna reviderade dricksvattendirektivet, genom vilket även tillgången till vatten förbättrades.

Övervakning och rapportering kommer att förbättras för att bättre använda **digitaliseringens** möjligheter.

Medlemsstaterna kommer att åläggas att organisera samarbetet mellan sina **behöriga myndigheter för hälsa respektive avloppsvatten** så att det finns permanent övervakning av viktiga hälsoparametrar, t.ex. förekomsten av vissa virus som SARS-Covid-2.

Tidsfristen 2040 valdes för att **ge medlemsstaterna tillräckligt med tid** för att göra de investeringar som krävs. Delmål kommer att införas för att säkerställa gradvis genomförande av direktivet och för att säkerställa att åtgärder vidtas i ett tidigt skede i händelse av förseningar i vissa medlemsstater.

Senast 2040, när alla åtgärder förväntas vara på plats, kan de viktigaste effekterna av det rekommenderade alternativet sammanfattas på följande sätt:

- När det gäller **vattenföroreningar** kommer den totala föroreningen jämfört med utgångsläget att ha minskat med 4,8 miljoner pe (eller 105 014 ton) avseende biokemisk syreförbrukning (BOD), 56,4 miljoner pe för kväve (eller 229 999 ton), 49,6 miljoner pe (eller 29 678 ton) för fosfor, 77,4 miljoner pe för den toxiska belastningen av mikroföroreningar och 24,8 miljoner pe för *E. Coli*. Utsläppen av mikroplaster kommer att ha minskat med 9 %, främst genom åtgärder för förbättrad hantering av regnvatten.

²⁶ Det planerade systemet skulle likna befintliga system för hantering av fast avfall: importörer och producenter skulle vara ekonomiskt ansvariga för reningen av de föroreningar som deras produkter ger upphov till. I detta fall utgör läkemedel och kroppsvårdsprodukter de huvudsakliga källorna till mikroföroreningar.

²⁷ Besiktningarna kommer att omfatta en systematisk identifiering av potentialen för kostnadseffektiv användning eller produktion av förnybar energi, i linje med kriterierna i bilaga VI till kommissionens förslag till omarbetning av energieffektivitetsdirektivet (COM (2021) 558 final).

- Genom de planerade åtgärderna för att uppnå energineutralitet och den ytterligare reningen av kväve skulle **växthusgasutsläppen** minskas med 4,86 miljoner ton (**37,32 % av de utsläpp som går att undvika** från sektorn) vilket är i linje med målen i EU:s klimatlag och med ”55 %-paketet” (”Fit for 55”).
- Senast 2040 kommer den **totala kostnaden** att uppgå till 3 848 miljarder euro per år, vilket är **mindre än de förväntade ekonomiska fördelarna** (6 643 miljarder euro per år senast 2040). Denna slutsats gäller på EU-nivå men även för varje enskild medlemsstat. Det förväntas att de ytterligare kostnaderna täcks av en kombination av vattenavgifter (51 %), offentlig budget (22 %) och det nya systemet med producentansvar (27 %) för rening av mikroföroreningar.

När det gäller vem som berörs, ansvarar **avloppsvattenoperatörerna** för insamling, rening, övervakning och korrekt utsläppande av olika avfallsflöden. Ändringar i avloppsvattendirektivet kommer att få direkta konsekvenser för dem. Ytterligare investeringar kommer att behövas, särskilt för att hantera näringsämnen på ett bättre sätt men även för rening av mikroföroreningar. Investeringar kommer också att behövas för att uppnå energineutralitet, även om dessa investeringar kommer att bli lönsamma på medellång och lång sikt.

Befolkningen påverkas eftersom vattenavgifter och skatter betalas av befolkningen till stöd för avloppsreningssektorn. Senast 2040 kommer den förväntade genomsnittliga **ökningen av vattenavgifterna** att uppgå till **2,3 % på EU-nivå**, med vissa skillnader mellan medlemsstaterna beroende på deras finansieringsstrategier. Enligt konsekvensbedömningen kommer denna förväntade ökning **inte att påverka** den totala överkomligheten av vattentjänster i någon medlemsstat. Det är nödvändigt att säkerställa transparent tillgång till information om avloppsvattenreningen, inbegripet kopplingen mellan vatten, energi och klimat. Allmänheten kommer att dra nytta av rent dricksvatten och rent badvatten, förbättrad ekologisk vattenstatus, bevarande av den biologiska mångfalden och förbättringar av förmågan att reagera på eventuella utbrott ur folkhälsosynpunkt.

Vatten- och reningsteknikindustrin kommer att ha direkta fördelar av starkare standarder och av åtgärder för att utvidga direktivets tillämpningsområde till att omfatta mindre tätorter, optimera verksamheten och minska energianvändningen och växthusgasutsläppen. **Nya affärsmöjligheter** genom att utveckla nya reningsmetoder och samtidigt minska energianvändningen och växthusgasutsläppen kommer att växa fram med det rekommenderade alternativet. Innovationen kommer att stimuleras vilket bibehåller en komparativ fördel för EU:s vattenindustri. Producenter av kroppsvårdsprodukter och läkemedelsindustrin kommer att åläggas inrätta nya producentansvarsorganisationer och finansiera dessas verksamhet. Dessa industrier kommer att ha möjlighet att antingen föra över de nya kostnaderna på produktpriset (en ökning på högst 0,59 %) eller minska sina vinstmarginaler på dem (genomsnittlig maximal effekt på 0,7 %).

• **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I enlighet med Refit-utvärderingen kommer vissa **förtydliganden och förenklingar** att införas i det reviderade direktivet. Detta gäller till exempel regnvatten och individuella lämpliga system, för vilka de nya kraven kommer att klargöra vad som förväntas av medlemsstaterna. Vissa **föråldrade artiklar** kommer att tas bort från texten, såsom möjligheterna att utse ”mindre känsliga” områden eller att minska kraven i kustområdena, vilket är två möjligheter som endast används i en region i en medlemsstat. Ansträngningar har också gjorts för att **begränsa rapporteringen till väsentliga delar** som sedan kommer att användas för att bedöma efterlevnaden eller spåra framstegen med utsläppsminskningarna.

Dessa insatser i kombination med användningen av digitala verktyg förväntas begränsa den administrativa bördan och samtidigt förbättra kvaliteten och snabbheten för insamlade data.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget väntas förbättra de grundläggande rättigheterna genom att förbättra tillgången till sanitet, särskilt för marginaliserade och utsatta människor, på ett sätt som är helt förenligt med det nyligen reviderade dricksvattendirektivet (inklusive liknande bestämmelser om tillgång till vatten).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Finansieringsöversikten för budgetkonsekvenserna och de personalresurser och administrativa resurser som krävs för detta förslag ingår i finansieringsöversikten för nollföroreningspaketet, vilken ingår som en del av förslaget om revidering av förteckningarna över förorenande ämnen som påverkar yt- och grundvatten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Planeringen för genomförandet av de viktigaste åtgärderna i det rekommenderade alternativet sammanfattas i tabell 2 nedan. Senast 2025 kommer ytterligare övervakningsåtgärder att ha införts. Det gäller utsläpp som inte härrör från hushåll, hälsorelaterade parametrar, viktiga prestandaindikatorer, tillsammans med åtgärder för förbättrad transparens. Nationella databaser och EU-databaser som innehåller alla komponenter som är nödvändiga för att kontrollera efterlevnaden kommer att ha inrättats, och ”utsatta och marginaliserade personer” kommer att vara identifierade tillsammans med åtgärder för att förbättra tillgången till sanitet.

Följande indikatorer för att **mäta framstegen** kan hämtas från medlemsstaternas rapporter:

- Befintlig efterlevnadsgrad och avståndet till målet per medlemsstat och per reningsnivå, vilket ger en utmärkt översikt över genomförandet av direktivet.
- Antalet anläggningar som är utrustade för ytterligare rening av kväve, fosfor och mikroföroreningar och därmed sammanhängande minskning av kväve- och fosforutsläpp och toxisk belastning.
- Medlemsstaternas energianvändning och de därmed sammanhängande växthusgasutsläppen.
- Antalet tätorter som omfattas av integrerade förvaltningsplaner för dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse och deras överensstämmelse med EU:s mål.
- De åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att förbättra tillgången till sanitet och kontrollen av individuella lämpliga system samt en sammanfattning av de viktigaste hälsoindikatorerna som undersökts i medlemsstaten.

Andra data kommer att användas för att specifikt mäta effekterna av avloppsvattendirektivet. Dessa omfattar framför allt data som kommer från vattendirektivet och havsramdirektivet om vattenkvaliteten på recipienter (floder, sjöar och hav). Fler detaljer om möjliga parametrar som ska rapporteras för bedömning av efterlevnaden och för att mäta hur framgångsrikt direktivet är finns i bilaga 10 till konsekvensbedömningen.

En första ingående utvärdering av det reviderade direktivet kan förväntas senast 2030, när de flesta av investeringarna bör ha gjorts i större anläggningar. Den första utvärderingen kommer att möjliggöra bedömning av hur framgångsrikt det reviderade direktivet är samt återstående utmaningar som rör dess genomförande. Om det behövs kan korrigerande åtgärder övervägas för att säkerställa fullständigt genomförande av det reviderade direktivet. Ytterligare en utvärdering bör övervägas före 2040 i syfte att förbereda en eventuell översyn av direktivet.

	2025	2030	2035	2040
Dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse (regnvatten)	Övervakning införd	Integrerade planer för tätorter med mer än 100 000 pe + riskområden identifierade	Integrerade planer upprättade för riskutsatta tätorter med 10 000–100 000 pe	Indikativt EU-mål i kraft för alla tätorter med mer än 10 000 pe
Individuella lämpliga system	Regelbundna inspektioner i alla medlemsstater + rapportering för medlemsstater med många individuella lämpliga system	EU-standarder för individuella lämpliga system		
Mindre tätorter	Nya tröskelvärden på 1 000 pe	Efterlevnad för alla tätorter med mer än 1 000 pe		
Kväve och fosfor	Identifiering av riskområden (tätorter med 10 000–100 000 pe)	Delmål för avlägsnande av kväve och fosfor i anläggningar på mer än 100 000 pe + nya standarder	Avlägsnande av kväve och fosfor i alla anläggningar med mer än 100 000 pe + delmål för riskområden	Avlägsnande av kväve och fosfor införd i alla riskområden (med 10 000–100 000 pe)
Mikroföroreningar	Inrättande av system för utökat producentansvar	Riskområden (10 000–100 000 pe) identifierade + delmål för anläggningar på mer än 100 000 pe	Alla anläggningar med mer än 100 000 pe utrustade + delmål för riskområden	Alla riskutsatta anläggningar utrustade med avancerad rening
Energi	Energibesiktningar för anläggningar med mer än 100 000 pe.	Besiktningar för alla anläggningar över 10 000 Delmål	Delmål för energineutralitet	Energineutralitet och därmed sammanhängande minskning av växthusgasutsläpp uppfyllda

Tabell 2: Planering för genomförandet av de viktigaste åtgärderna i det rekommenderade alternativet

- **Ingående redogörelse för de olika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 – Innehåll

Syftet med direktivet utökades till att utöver miljöskydd även omfatta skydd av människors hälsa, minskade växthusgasutsläpp, förbättrad styrning och transparens i sektorn, bättre tillgång till sanitet samt – till följd av covid-19-krisen – regelbunden kontroll av avloppsvatten med avseende på parametrar som är relevanta för folkhälsan.

Artikel 2 – Definitioner

I linje med slutsatserna i Refit-utvärderingen har de befintliga definitionerna förtydligats något. Flera definitioner med anknytning till de nya skyldigheterna i direktivet har lagts till, såsom dagvattenavrinning från tätbebyggelse, kombinerade och separata avloppssystem, tertiär och kvartär rening, mikroföroreningar, sanitet, antimikrobiell resistens.

Artikel 3 – Ledningsnät

Skyldigheten att upprätta ledningsnät för insamling av avloppsvatten från tätbebyggelse utvidgas till att omfatta alla tätorter med 1 000 pe eller mer. En ny skyldighet införs för att säkerställa att hushållen är anslutna till ledningsnät där sådana finns.

Artikel 4 – Individuella eller andra lämpliga system (ny)

Detta är en ny artikel, som delvis ersätter den tidigare artikel 3. Möjligheten att använda individuella lämpliga system bibehålls men begränsas till undantagsfall. För detta ändamål har följande nya skyldigheter införts:

Individuella lämpliga system måste vara korrekt utformade, godkända och kontrollerade.

Detaljerad motivering för användning av systemen måste tillhandahållas om de motsvarar mer än 2 % av den rapporterade belastning som renats i tätorter med 2 000 pe eller mer.

Artikel 5 – Integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse (ny)

I denna nya artikel införs en skyldighet att upprätta lokala integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse i syfte att bekämpa föroreningar från regnvatten (dagvattenavrinning från tätbebyggelse och dagvattenbräddning). Det vägledande innehållet i planerna och de vägledande mål som ska anpassas till lokala förhållanden bygger på aktuell bästa praxis och beskrivs närmare i bilaga V. Planerna måste utarbetas för alla tätorter med en pe på 100 000 eller mer och för alla tätorter med en pe på 10 000–100 000, där dagvattenbräddning eller dagvattenavrinning från tätbebyggelse utgör en risk för miljön eller för människors hälsa.

Artikel 6 – Sekundär rening (tidigare artikel 4)

Skyldigheten att tillämpa sekundär rening av avloppsvatten från tätbebyggelse innan det släpps ut i miljön utvidgas till att omfatta alla tätorter med en pe på 1 000 eller mer (jämfört med 2 000 pe eller mer i det befintliga direktivet).

Artikel 7 – Tertiär rening (tidigare artikel 5)

De huvudsakliga skyldigheterna i denna artikel har ändrats så att tertiär rening nu är obligatorisk för alla större anläggningar som renar en belastning som motsvarar eller överstiger 100 000 pe. Tertiär rening kommer också att behöva tillämpas på utsläpp från tätorter med en pe på 10 000–100 000 i områden som medlemsstaterna identifierat som känsliga för eutrofiering.

Medlemsstaterna måste identifiera områden på sina territorier som är känsliga för eutrofiering genom att uppdatera sin nuvarande förteckning över ”känsliga områden” som utarbetats enligt den tidigare artikel 5. Övriga skyldigheter i denna artikel har bibehållits och uppdaterats.

Artikel 8 – Kvartär rening (ny)

I denna nya artikel införs skyldigheten att tillämpa ytterligare rening på avloppsvatten från tätbebyggelse i syfte att eliminera bredast möjliga spektrum av mikroföroreningar. Denna rening ska tillämpas på alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som renar en belastning som motsvarar eller överstiger 100 000 pe senast den 31 december 2035. Senast den 31 december 2040 ska den även att tillämpas på alla tätorter med en pe på 10 000–100 000 i områden där koncentrationen eller ackumuleringen av mikroföroreningar utgör en risk för människors hälsa eller för miljön. Medlemsstaterna måste identifiera dessa områden på sina territorier i enlighet med de kriterier som anges i denna artikel.

Artikel 9 – Utökat producentansvar (ny)

I denna nya artikel införs en skyldighet för producenter (inbegripet importörer) att bidra till kostnaderna för den kvartära rening som föreskrivs i artikel 8 i direktivet om de släpper ut produkter på den nationella marknaden i medlemsstaterna som i slutet av sin livscykel leder till att avloppsvatten från tätbebyggelse förorenas av mikroföroreningar. Detta ekonomiska bidrag kommer att fastställas på grundval av mängden av och toxiciteten hos de produkter som släpps ut på marknaden.

Artikel 10 – Minimikrav för producentansvarsorganisationer

I denna artikel fastställs de minimikrav för producentansvarsorganisationer som krävs enligt artikel 9.5.

Artikel 11 – Energineutralitet i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse

Genom denna nya artikel införs en skyldighet att uppnå energineutralitet på nationell nivå i alla reningsanläggningar med mer än 10 000 pe. Senast den 31 december 2040 måste medlemsstaterna säkerställa att den totala förnybara energi som årligen produceras på nationell nivå av alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse motsvarar den totala årliga energianvändningen i alla sådana reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. I syfte att bidra till detta mål kommer regelbundna energibesiktningar av reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse att genomföras, med särskild inriktning på att identifiera och dra nytta av potentialen för biogasproduktion samtidigt som metanutsläppen minskas.

Artikel 12 – Gränsöverskridande samarbete (tidigare artikel 9)

Denna artikel har ändrats något: en ny punkt 2 läggs till enligt vilken kommissionen, när det är nödvändigt, kommer att bjudas in för att stödja diskussioner mellan medlemsstaterna. Punkt 1 har ändrats för att lägga till ett krav på omedelbar underrättelse i händelse av oavsiktlig förorening, i syfte att beakta det som nyligen skedde i floden Oder.

Artikel 13 – Lokala klimatförhållanden (tidigare artikel 10)

Denna artikel har endast uppdaterats på grund av den nya numreringen av artiklarna.

Artikel 14 – Utsläpp av icke-hushållspillvatten (tidigare artikel 11)

Denna artikel har ändrats för att säkerställa att de behöriga myndigheterna, innan de utfärdar tillstånd för utsläpp av icke-hushållspillvatten till ledningsnät för avloppsvatten från tätbebyggelse, samråder med den operatör som driver de reningsverk för avloppsvatten som berörs av utsläppen. Dessutom måste säkerställas att föroreningar som inte härrör från hushåll regelbundet kontrolleras vid inloppen och utloppen i reningsanläggningar så att lämpliga åtgärder vidtas för att identifiera och åtgärda eventuella föroreningskällor. Åtgärderna innefattar, vid behov, återkallande av det utfärdade tillståndet.

Artikel 15 – Återanvändning av vatten och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse (tidigare artikel 12)

Punkt 1 har ändrats: medlemsstaterna kommer att bli skyldiga att systematiskt främja återanvändning av renat avloppsvatten från alla reningsverk för spillvatten från tätbebyggelse.

I punkt 3 har skyldigheten att utfärda tillstånd för utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse utvidgas till att nu omfatta alla tätorter med en pe på 1 000 eller mer.

Artikel 16 – Biologiskt nedbrytbara utsläpp som inte härrör från hushåll (tidigare artikel 13)

Punkt 1 har uppdaterats (ny numrering). Punkt 2 har ändrats för att säkerställa att de krav som fastställs på nationell nivå för dessa utsläpp minst motsvarar kraven i del B i bilaga I till direktivet.

Artikel 17 – Övervakning av avloppsvatten från tätbebyggelse (ny)

Genom denna nya artikel inrättas ett nationellt övervakningssystem för övervakning av relevanta folkhälsoparametrar i avloppsvatten från tätbebyggelse. För detta ändamål ska medlemsstaterna senast den 1 januari 2025 inrätta en samordningsstruktur för de myndigheter som ansvarar för folkhälsa respektive rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Den strukturen kommer att avgöra vilka parametrar som ska övervakas samt vilken frekvens och metod som ska tillämpas.

Fram till dess att de behöriga folkhälsomyndigheterna fastställer att SARS-CoV-2-pandemin inte utgör en risk för befolkningen kommer avloppsvatten från tätbebyggelse för minst 70 % av den nationella befolkningen att övervakas.

Slutligen kommer medlemsstaterna, för tätorter med 100 000 pe eller mer, också vara skyldiga att regelbundet kontrollera antimikrobiell resistens i utloppen i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse

Artikel 18 – Riskbedömning och riskhantering (ny)

Detta är en ny artikel. Medlemsstaterna är skyldiga att bedöma de risker som utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse medför för miljön och för människors hälsa, och att vid behov vidta ytterligare åtgärder utöver detta direktivs minimikrav för att hantera de riskerna. Sådana åtgärder bör, när det är lämpligt, omfatta insamling och rening av avloppsvatten från tätorter som är mindre än 1 000 pe, tillämpning av tertiär eller kvartär rening i tätorter med mindre än 10 000 pe samt ytterligare åtgärder för att minska förorening av regnvatten i tätorter med mindre än 10 000 pe.

Artikel 19 – Tillgång till sanitet (ny)

Detta är en ny artikel. Medlemsstaterna kommer att vara skyldiga att förbättra och upprätthålla tillgången till sanitet för alla, särskilt utsatta och marginaliserade grupper.

Senast den 31 december 2027 ska medlemsstaterna också identifiera kategorier av människor som saknar eller har begränsad tillgång till sanitet, bedöma möjligheterna att förbättra tillgången till sanitetsanläggningar för sådana människor samt uppmuntra inrättandet av fritt och säkert tillgängliga sanitetsanläggningar på offentliga platser för alla tätorter med 10 000 pe eller mer.

Artikel 20 – Slam (tidigare artikel 14)

Denna artikel har uppdaterats: slam måste renas, återanvändas och återvinnas när så är lämpligt i enlighet med avfallshierarkin enligt definitionen i ramdirektivet om avfall²⁸ och kraven i slamdirektivet²⁹, samt bortskaffas i enlighet med kraven i ramdirektivet för avfall. För att säkerställa en hög återvinningsgrad, särskilt i fråga om kritiska material som t.ex. fosfor, kommer kommissionen att få befogenhet att fastställa lägsta återvinningsgrader.

Artikel 21 – Övervakning (tidigare artikel 15)

Nya skyldigheter har införts: medlemsstaterna måste nu övervaka föroreningar i dagvattenavrinning från tätbebyggelse och dagvattenbräddning, koncentration och belastning av de föroreningar som regleras i detta direktiv vid utloppen i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, samt förekomsten av mikroplaster (även i slam). Dessutom måste vissa föroreningar som inte härrör från hushåll regelbundet kontrolleras vid reningsverkens inlopp och utlopp, i enlighet med artikel 13.

Artikel 22 – Information om övervakning av genomförandet (tidigare artikel 16)

Detta är en ny artikel. Bestämmelserna om rapportering förenklas och ersätts av ett nytt system som inte innebär faktisk rapportering utan regelbunden uppdatering av en nationell datamängd som är tillgänglig för Europeiska miljöbyrån och för kommissionen. Detta kommer att säkerställa att systemet blir mer ändamålsenligt genom att en lång fördröjning undviks mellan datumet för rapporterade data och den faktiska rapporteringsdagen.

I artikeln krävs att medlemsstaterna upprättar datamängder av data som samlats in för relevant avloppsvatten från tätbebyggelse enligt detta direktiv. Detta kan göras till exempel genom övervakning av resultaten för de parametrar som förtecknas i bilagorna till detta direktiv, antimikrobiell resistens, relevanta hälsoparametrar osv, men även åtgärder som vidtas för att säkerställa tillgång till sanitet osv.

Upprättandet av dessa datamängder måste vara i överensstämmelse med de datamängder som upprättats enligt artikel 18 i det omarbetade dricksvattendirektivet³⁰. Det föreskrivs också att Europeiska miljöbyrån ska bistå med stöd.

Artikel 23 – Nationella genomförandeprogram (tidigare artikel 17)

Denna artikel har ändrats. Skyldigheten att utarbeta ett nationellt program för genomförandet av detta direktiv bibehålls och minimiinnehållet i programmet föreskrivs. Dessa program ska åtminstone omfatta i) en bedömning av graden av genomförande av direktivet i förhållande till de olika skyldigheterna däri, ii) identifiering och planering av de investeringar som är nödvändiga för genomförandet, iii) en uppskattning av de investeringar som krävs för att förnya befintlig infrastruktur för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, och iv) identifiering av potentiella finansieringskällor.

Medlemsstaterna kommer att vara skyldiga att uppdatera sina nationella genomförandeplaner minst vart femte år och överlämna dem till kommissionen, såvida de inte kan visa att de uppfyller kraven i artiklarna 3, 4, 6, 7 och 8 i detta direktiv.

Artikel 24 – Information till allmänheten (ny)

Detta är en ny artikel. Medlemsstaterna måste säkerställa att lämplig och aktuell information om insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse finns tillgänglig online. Viktig information, t.ex. i vilken utsträckning infrastrukturen för rening av avloppsvatten från

²⁸ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

²⁹ EUT L 181, 4.7.1986, s. 6.

³⁰ EUT L 435, 23.12.2020, s. 1.

tätbebyggelse uppfyller kraven i detta direktiv eller volymen avloppsvatten som samlas in och renas per år för ett hushåll, måste också i lämplig form, t.ex. på fakturorna, göras tillgänglig minst en gång om året för alla personer som är anslutna till ett ledningsnät.

Artikel 25 – Tillgång till rättslig prövning (ny)

Denna nya artikel är i linje med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och genomför Århuskonventionen vad gäller tillgången till rättslig prövning. Det bör vara möjligt för allmänheten och för icke-statliga organisationer att rättsligt granska de beslut som en medlemsstat fattar enligt detta direktiv.

Artikel 26 – Ersättning (ny)

En ny artikel om ersättning införs med syftet att säkerställa att den berörda allmänheten, om en hälsoskada helt eller delvis har inträffat till följd av en överträdelse av nationella åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv, kan göra anspråk på och erhålla ersättning för denna skada från de relevanta myndigheterna och från de fysiska eller juridiska personer som är ansvariga för överträdelsen om dessa kan identifieras.

Artikel 27 – Utövande av delegeringen (ny)

Detta är en ny standardartikel för antagande av delegerade akter.

Artikel 28 – Kommittéförfarande (tidigare artikel 18)

Detta är en ny standardartikel för antagande av genomförandeakter.

Artikel 29 – Påföljder (ny)

I denna nya artikel specificeras minimiinnehållet i påföljderna så att de är ändamålsenliga, proportionella och avskräckande utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser³¹.

Artikel 30 – Utvärdering (ny)

I denna nya artikel fastställs ramen för framtida utvärderingar av direktivet (i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning). Den första utvärderingen planeras tidigast 10 år efter det att införlivandeperioden för detta direktiv har avslutats.

Artikel 31 – Översyn (ny)

Minst vart femte år ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv tillsammans med, när det är lämpligt, relevanta lagstiftningsförslag.

Artikel 32 – Upphävande- och övergångsbestämmelser (ny)

Denna artikel är ny och innehåller bestämmelser för att beakta den särskilda situationen på Mayotte och för att upprätthålla den miljöskyddsnivå som föreskrivs enligt den tidigare artikel 5 fram tills dess att de nya kraven i artikel 7 börjar gälla.

Artikel 33 – Införlivande (tidigare artikel 19)

Denna artikel följer standardmallen.

Artikel 34 – Ikraftträdande (ny)

³¹ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

Denna artikel följer standardmallen. Det föreskrivs också att direktivet ska träda i kraft 20 dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 35 – Adressater (tidigare artikel 20)

Denna artikel bibehålls oförändrad.

Tidigare artikel 6 har strukits

Denna artikel har strukits i förenklingssyfte eftersom möjligheten att utse ”mindre känsliga områden” i praktiken sällan används i medlemsstaterna. Dessutom skulle det minska den allmänna miljöskyddsnivå som eftersträvas genom översynen av direktivet om denna möjlighet bevaras i den reviderade texten i direktivet.

Tidigare artikel 7 har strukits

Skyldigheten att tillämpa lämplig rening på avloppsvatten från tätbebyggelse före utsläpp innebär att medlemsstaterna måste följa gällande EU-lagstiftning, så den (rättsliga) relevansen av denna bestämmelse är begränsad. Målet att säkerställa lämplig rening av avloppsvatten från tätbebyggelse senast den 31 december 2027 bibehålls endast för Mayotte, som en övergångsbestämmelse.

Tidigare artikel 8 har strukits

Denna artikel har strukits eftersom den nu är föråldrad – i dag måste medlemsstaterna uppfylla kraven i artikel 4. Denna artikel var också kopplad till konceptet ”mindre känsliga områden”, vilket har tagits bort från direktivet.

Bilaga I

Del A – Ledningsnät

Oförändrad.

Del B – Utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse till recipienter

Uppdaterad med nya hänvisningar och minimikrav avseende sekundär (tabell 1), tertiär (tabell 2) och kvartär (ny tabell 3) rening.

Del C – Utsläpp som inte härrör från hushåll

Ändrad och fastställer nu minimivillkor under vilka de tillstånd för utsläpp som inte härrör från hushåll som avses i artikel 13 får utfärdas. En koppling görs till direktivet om industriutsläpp³².

Del D – Referensmetoder för övervakning och utvärdering av resultat

Kraven på övervakning av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse har uppdaterats. För tätorter med 100 000 pe eller mer krävs minst ett prov per dag.

Bilaga II

³² EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

Denna del A motsvarar kriterierna i den tidigare bilaga II för identifiering av ”känsliga områden” – de har bibehållits och uppdaterats. En förteckning över områden som medlemsstaterna ska betrakta som känsliga för eutrofiering har också lagts till.

Bilaga III – Förteckning över produkter som omfattas av artikel 9 om utökat producentansvar (ny)

Produkter som omfattas av artikel 9 om utökat producentansvar är sådana som omfattas av den EU-lagstiftning som förtecknas i denna bilaga (läkemedel och kosmetika).

Bilaga IV – Industrisektorer

Tidigare bilaga III – bibehålls oförändrad.

Bilaga V – Innehållet i den integrerade förvaltningsplanen enligt artikel 5 (ny)

I denna bilaga förtecknas minimiinnehållet i de integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse som ska utarbetats enligt artikel 5. Dessa planer måste innehålla en analys av utgångsläget i avloppsvattenreningsverkets dräneringsområde, fastställande av målen för minskning av föroreningar från dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse för detta område samt fastställande av de åtgärder som ska vidtas för att uppnå dessa mål.

Målen ska omfatta i) ett vägledande mål om att dagvattenbräddning inte ska utgöra mer än 1 % av den årliga insamlade volymen och belastningen av avloppsvatten från tätbebyggelse, beräknad under torra väderförhållanden, och ii) utfasning av orenade utsläpp av dagvattenavrinning från tätbebyggelse genom separata ledningsnät, såvida det inte visas att de är av tillräcklig kvalitet för att inte ha negativ effekt på recipientvattnen.

Bilaga VI – Information till allmänheten (ny)

I denna bilaga beskrivs den information som ska lämnas till allmänheten enligt den nya artikel 24.

Bilaga VII (ny)

Detta är en standardbilaga som innehåller en förteckning över det upphävda direktivet och dess successiva ändringar, samt datum för införlivande och tillämpning av dem.

Bilaga VIII (ny)

Detta är en ny tabell med jämförelse mellan rådets direktiv 91/271/EEG och det nya förslaget till omarbetat direktiv.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

Med beaktande av Fördraget om ~~upprättandet av~~ ☒ Europeiska unionens ☒
☒ funktionssätt ☒ ~~Europeiska ekonomiska gemenskapen~~, särskilt ☒ artikel 192.1 ☒ ~~130 i~~
~~detta~~,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ ny

(1) Rådets direktiv 91/271/EG³⁵ har ändrats väsentligt flera gånger³⁶. Eftersom ytterligare
ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 91/271/EEG skäl 1 (anpassad)

~~I rådets resolution av den 28 juni 1988 om skyddet av Nordsjön och andra vatten inom
gemenskapen³⁷ uppmanas kommissionen att lämna förslag till de åtgärder på gemenskapsnivå
som behövs i fråga om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.~~

³³ EUT C.[...], [...], s. [...].

³⁴ EUT C.[...], [...], s. [...].

³⁵ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT
L 135, 30.5.1991, s. 40).

³⁶ Se del A i bilaga VII.

³⁷ EGT nr C 209, 9.8.1988, s. 2.

↓ 91/271/EEG skäl 2 (anpassad)

~~Förorening som beror på otillräcklig rening av avloppsvatten i en medlemsstat påverkar ofta vattnen i andra medlemsstater. Enligt artikel 130r är åtgärder på gemenskapsnivå nödvändig.~~

↓ 91/271/EEC skäl 3

~~För att förhindra att miljön tar skada när otillräckligt renat avloppsvatten från tätbebyggelse släpps ut, bör i allmänhet sekundär rening ske av sådant avloppsvatten.~~

↓ 91/271/EEC skäl 4

~~För känsliga områden är det nödvändigt att kräva en effektivare behandling, medan låggradig rening kan anses tillräcklig för vissa mindre känsliga områden.~~

↓ 91/271/EEC skäl 5

~~Både industrispillvatten som leds in i ledningsnät och utsläpp av spillvatten eller slam från avloppsreningsverk bör omfattas av generella regler eller föreskrifter och/eller av särskilda tillståndskrav.~~

↓ 91/271/EEC skäl 6

~~Särskilda krav bör gälla för utsläpp från vissa industrisektorer som leds till avloppsreningsverk innan det släpps ut i recipienten.~~

↓ 91/271/EEC skäl 7

~~Återvinning av slam som uppkommer vid vattenrening bör uppmuntras, medan utsläpp av slam i ytvatten på sikt bör upphöra.~~

↓ 91/271/EEC skäl 8

~~Det är nödvändigt att övervaka reningsverk, recipienter och slamhanteringen, för att säkerställa att miljön skyddas från skadlig inverkan till följd av utsläpp av avloppsvatten.~~

↓ 91/271/EEC skäl 9

~~Det är viktigt att säkerställa att information om utsläpp av avloppsvatten och slam görs tillgänglig för allmänheten i form av periodiska rapporter.~~

↓ 91/271/EEC skäl 10

~~Medlemsstaterna bör upprätta nationella program för genomförandet av detta direktiv och lämna dessa till kommissionen.~~

↓ 91/271/EEC skäl 11

~~En kommitté bör tillsättas för att biträda kommissionen i frågor som rör genomförandet av detta direktiv och anpassningen av direktivet till tekniska framsteg.~~

↓ ny

↓ ny

- (2) I direktiv 91/271/EEG fastställs den rättsliga ramen för insamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse och för utsläpp av biologiskt nedbrytbart avloppsvatten från vissa industrisektorer. Syftet är att skydda miljön från negativa effekter av utsläpp av otillräckligt renat avloppsvatten från tätbebyggelse. Detta direktiv bör även fortsättningsvis eftersträva samma mål och samtidigt bidra till skyddet av människors hälsa, till exempel när avloppsvatten från tätbebyggelse släpps ut i badvatten eller i vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten eller när avloppsvatten från tätbebyggelse används som indikator för parametrar som är relevanta för folkhälsan. Genom direktivet bör också tillgången förbättras till sanitet och viktig information om styrningen av insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Slutligen bör detta direktiv bidra till en gradvis eliminering av växthusgasutsläppen från insamlingen och reningen av avloppsvatten från tätbebyggelse, särskilt genom att ytterligare minska kväveutsläppen men också genom att främja energieffektivitet och produktion av förnybar energi, och det bör på så sätt bidra till det klimatneutralitetsmål för 2050 som fastställts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119³⁸.
- (3) 2019 genomförde kommissionen en utvärdering av rådets direktiv 91/271/EEG inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet³⁹ (utvärderingen). Av utvärderingen framgick att vissa bestämmelser i direktivet behövde uppdateras. Tre viktiga källor till återstående föroreningsbelastning av avloppsvatten från tätbebyggelse som går att undvika identifierades, närmare bestämt dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse, potentiellt felaktiga individuella system (dvs. system för rening av avloppsvatten från hushåll som inte går in i ledningsnät) samt mindre tätorter som för närvarande inte helt omfattas av direktiv 91/271/EEG. Dessa tre föroreningskällor utgör ett betydande tryck på unionens ytvattenförekomster. I utvärderingsrapporten betonades också behovet av ökad transparens och förbättrad styrning av hanteringen av avloppsvatten från tätbebyggelse, i syfte att ta tillvara den möjlighet som sektorn för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse erbjuder genom sin potential för utveckling av förnybar energiproduktion och konkreta steg mot energineutralitet som bidrar till klimatneutraliteten, samt för att harmonisera

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

³⁹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Executive Summary of the Evaluation of the Council Directive 91/271/EEC of 21 May 1991, concerning urban waste-water treatment* (SWD(2019) 701 final).

övervakningen av hälsoparametrar i avloppsvatten från tätbebyggelse, till exempel covid-19-viruset och dess varianter, till stöd för folkhälsoåtgärder.

- (4) Mindre tätorter utgör ett betydande tryck på 11 % av unionens ytvattenförekomster⁴⁰. I syfte att hantera föroreningar från sådana tätorter på ett bättre sätt och för att förhindra utsläpp av orenat avloppsvatten från tätbebyggelse i miljön, bör detta direktiv omfatta alla tätorter med 1 000 personekvivalenter (pe) eller mer.
- (5) För att säkerställa effektiv rening av avloppsvatten från tätbebyggelse innan det släpps ut i miljön bör allt avloppsvatten från tätorter med 1 000 pe eller mer insamlas i centraliserade ledningsnät. Där sådana system redan har inrättats bör medlemsstaterna säkerställa att alla källor till avloppsvatten från tätbebyggelse är anslutna till dem.
- (6) I undantagsfall, om det kan visas att inrättandet av ett centraliserat ledningsnät för avloppsvatten från tätbebyggelse inte skulle ge någon miljömässig fördel eller skulle medföra orimliga kostnader, bör medlemsstaterna tillåtas använda enskilda system för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse så länge de säkerställer samma reningsnivå som för sekundär och tertiär rening. För detta ändamål bör medlemsstaterna upprätta nationella register för att identifiera enskilda system som används på deras territorium och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utformningen av sådana system är adekvat, att systemen underhålls korrekt och att de är föremål för regelbunden kontroll av efterlevnaden. Medlemsstaterna bör särskilt se till att de enskilda system som används för insamling och lagring av avloppsvatten från tätbebyggelse är ogenomträngliga och läckagesäkrade och att övervakning och inspektion av systemen utförs med regelbundna intervall.
- (7) Vid nederbörd utgör dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse en stor återstående källa till föroreningar som släpps ut i miljön. Dessa utsläpp förväntas öka till följd av de kombinerade effekterna av urbanisering och gradvis förändring av regnmönstret som är kopplad till klimatförändringarna. Lösningar för att minska denna föroreningskälla bör fastställas på lokal nivå med beaktande av de särskilda lokala förhållandena. De bör bygga på integrerad, kvantitativ och kvalitativ vattenförvaltning i stadsområden. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att det upprättas integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse på lokal nivå för alla tätorter med 100 000 pe eller mer, eftersom dessa tätorter står för en betydande andel av de utsläppta föroreningarna. Dessutom bör det upprättas integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse för sådana tätorter med 10 000–100 000 pe där dagvattenbräddning eller dagvattenavrinning från tätbebyggelse utgör en risk för miljön eller för folkhälsan.
- (8) För att säkerställa kostnadseffektivitet för de integrerade förvaltningsplanerna är det viktigt att de bygger på bästa praxis för avancerade stadsområden. De åtgärder som ska övervägas bör därför bygga på en grundlig analys av de lokala förhållandena och främja en förebyggande strategi som syftar till att begränsa insamling av icke förorenade regnvatten och optimera användning av befintlig infrastruktur. ”Grön” utveckling bör ha företräde och ny ”grå” infrastruktur bör endast övervägas där det är absolut nödvändigt. I syfte att skydda miljön, särskilt kust- och havsmiljön, och folkhälsan från att påverkas negativt av utsläpp av otillräckligt renat avloppsvatten från tätbebyggelse bör sekundär rening användas för alla utsläpp av avloppsvatten från tätorter med 1 000 pe eller mer.

⁴⁰ Europeiska miljöbyråns rapport, *European waters: Assessment of status and pressures 2018*, nr 7/2018.

- (9) Utvärderingen visade att betydande minskningar av kväve- och fosforutsläppen uppnåddes genom genomförandet av direktiv 91/271/EEG. Icke desto mindre är reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse enligt utvärderingen även fortsättningsvis en viktig spridningsväg för dessa föroreningar i miljön, vilka leder direkt till eutrofiering av vattenförekomster och hav i unionen. En del av denna förorening kan undvikas eftersom tekniska framsteg och bästa praxis visar att de gränsvärden för kväve och fosfor som fastställs i direktiv 91/271/EEG är föråldrade och bör skärpas. Tertiär rening bör systematiskt införas i alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse på 100 000 pe eller mer, eftersom sådana anläggningar utgör en viktig kvarvarande källa för kväve- och fosforutsläpp.
- (10) Tertiär rening bör även vara obligatorisk i tätorter med 10 000 pe eller mer som har utsläpp i områden som är utsatta för eller riskerar eutrofiering. I syfte att säkerställa samordning av insatserna för att begränsa eutrofiering för varje relevant avrinningsdistrikt i hela avrinningsområdet bör de områden i vilka eutrofiering enligt aktuella uppgifter anses vara ett problem förtecknas i detta direktiv. För att säkerställa samstämmighet mellan relevant unionslagstiftning bör medlemsstaterna dessutom identifiera andra områden som är utsatta för eller riskerar eutrofiering på deras territorium, på grundval av uppgifter som samlats in enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁴¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG⁴² och rådets direktiv 91/676/EEG⁴³. Skärpningen av gränsvärdena, en mer sammanhängande och inkluderande identifiering av områden som är känsliga för eutrofiering samt skyldigheten att säkerställa tertiär rening för alla stora anläggningar kommer tillsammans att bidra till att begränsa eutrofieringen. Eftersom detta kommer att kräva ytterligare investeringar på nationell nivå bör medlemsstaterna ges tillräckligt med tid för att inrätta nödvändig infrastruktur.
- (11) Nya vetenskapliga rön som ligger till grund för flera av kommissionens strategier⁴⁴ belyser behovet av att vidta åtgärder för att hantera frågan om mikroföroreningar, som nu upptäcks i alla vatten i unionen. Vissa av dessa mikroföroreningar är även i små mängder farliga för folkhälsan och för miljön. Ett ytterligare reningssteg, dvs. kvartär rening, bör därför införas för att säkerställa att ett brett spektrum av mikroföroreningar avlägsnas ur avloppsvatten från tätbebyggelse. Kvartär rening bör i första hand vara inriktad på organiska mikroföroreningar som utgör en betydande del av föroreningarna och för vilka teknik för avlägsnande redan är utformad. Reningen bör införas på grundval av försiktighetsprincipen i kombination med en riskbaserad

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁴³ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁴⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi (COM(2018) 028 final); Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén: Europeiska unionens strategi om läkemedel i miljön, (COM(2019) 128 final); Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Kemikaliestrategi för hållbarhet På väg mot en giftfri miljö, (COM(2020) 667 final); Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Vägen till en frisk planet för alla EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark (COM/2021/400 final).

strategi. Alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse på 100 000 pe eller mer bör tillhandahålla kvartär rening eftersom dessa anläggningar står för en betydande andel av utsläppen av mikroföroreningar i miljön och det är kostnadseffektivt att avlägsna mikroföroreningar i denna skala i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. För tätorter med 10 000–100 000 pe bör medlemsstaterna vara skyldiga att använda kvartär rening i områden som identifierats som känsliga för förorening av mikroföroreningar på grundval av tydliga kriterier, vilka bör specificeras. Sådana områden bör omfatta platser där utsläppen av renat avloppsvatten från tätbebyggelse till vattenförekomster leder till låga utspädningsförhållanden, eller där de mottagande vattenförekomsterna (recipienterna) används för produktion av dricksvatten eller som badvatten. För att undvika kravet på kvartär rening för tätorter med 10 000–100 000 pe bör medlemsstaterna åläggas att på grundval av en standardiserad riskbedömning visa att det inte föreligger några risker för miljön eller för folkhälsan. För att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att planera och tillhandahålla nödvändig infrastruktur bör kravet på kvartär rening införas gradvis fram till 2040 med tydliga delmål.

- (12) I syfte att säkerställa att utsläppen från avloppsreningsverk även fortsättningsvis uppfyller kraven för sekundär, tertiär och kvartär rening bör prover tas i enlighet med kraven i detta direktiv, och dessa prover bör uppfylla de parametervärden som fastställs i direktivet. För att ta hänsyn till eventuella tekniska variationer i provresultaten bör det fastställas ett högsta tillåtet antal prover som inte överensstämmer med parametervärdena.
- (13) Den kvartära rening som krävs för att avlägsna mikroföroreningar från avloppsvatten från tätbebyggelse kommer att medföra extra kostnader, t.ex. kostnader för övervakning och ny avancerad utrustning som måste installeras i vissa reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. För att täcka dessa ytterligare kostnader, och i enlighet med principen om att förorenaren betalar som kommer till uttryck i artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), är det viktigt att tillverkare som släpper ut produkter på unionsmarknaden som innehåller ämnen som i slutet av sin livscykel påträffas som mikroföroreningar i avloppsvatten från tätbebyggelse (*mikroförorenande ämnen*) tar ansvar för den ytterligare rening som krävs för att avlägsna dessa ämnen som är en följd av deras verksamhet. Ett system med utökat producentansvar är det lämpligaste sättet att uppnå detta eftersom det skulle begränsa de ekonomiska konsekvenserna för skattebetalarna och vattenavgifterna och samtidigt ge ett incitament att utveckla mer miljövänliga produkter. Läkemedel och rester av kosmetiska produkter utgör för närvarande de främsta källorna till mikroföroreningar i avloppsvatten från tätbebyggelse och kräver ytterligare rening (kvartär rening). Därför bör utökat producentansvar tillämpas för dessa två produktgrupper.
- (14) Befrielse från skyldigheten om utökat producentansvar bör dock vara möjlig när produkter släpps ut på marknaden i små mängder, dvs mindre än två ton produkter, eftersom den ytterligare administrativa bördan för tillverkaren i sådana fall inte skulle stå i proportion till miljöfördelarna. Sådan befrielse bör också vara möjlig om tillverkaren kan visa att inga mikroföroreningar genereras i slutet av en produkts livscykel. Detta kan t.ex. vara fallet om det kan bevisas att resterna från en produkt är snabbt biologiskt nedbrytbara i avloppsvattnet och i miljön eller att de inte når reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade kriterier för identifiering av produkter som släpps ut på marknaden och som inte genererar

mikroföroreningar i avloppsvatten när de når slutet av sin livscykel. Vid utarbetandet av dessa kriterier bör kommissionen ta hänsyn till vetenskaplig eller annan tillgänglig teknisk information, till exempel relevanta internationella standarder.

- (15) I syfte att undvika eventuell snedvridning på den inre marknaden bör minimikrav för genomförandet av utökat producentansvar anges i detta direktiv, medan den praktiska organisationen av systemet bör fastställas på nationell nivå. Tillverkarnas bidrag bör vara proportionerligt i förhållande till de produktmängder som de släpper ut på marknaden och till restprodukternas farlighet. Bidragen bör täcka men inte överstiga kostnaderna för övervakning av mikroföroreningar, insamling, rapportering och opartisk kontroll av statistik för de mängder av produkter som släpps ut på marknaden och produkternas farlighet, och effektiv kvartär rening av avloppsvatten från tätbebyggelse i enlighet med detta direktiv. Eftersom avloppsvatten från tätbebyggelse renas kollektivt är det lämpligt att införa ett krav på tillverkare att ansluta sig till en centraliserad organisation som för deras räkning kan genomföra deras skyldigheter enligt det utvidgade producentansvaret.
- (16) Utvärderingen har också visat att sektorn för rening av avloppsvatten har möjligheter att avsevärt minska sin egen energiförbrukning och producera förnybar energi, till exempel genom att använda tillgängliga ytor i reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse för produktion av solenergi eller genom att framställa biogas från slam. Utvärderingen visade också att utan tydliga rättsliga skyldigheter kan endast partiella framsteg förväntas inom denna sektor. Mot denna bakgrund bör medlemsstaterna åläggas att säkerställa att den totala årliga energi som används av alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse på deras nationella territorium som renar en belastning på 10 000 pe eller mer inte överstiger produktionen av energi från förnybara källor enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁴⁵ i dessa reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. Detta mål bör uppnås gradvis via delmål senast den 31 december 2040. Genom att uppnå målet om energineutralitet kommer detta att bidra till att minska de växthusgasutsläpp i sektorn som går att undvika med 46 % och samtidigt stödja att klimatneutralitetsmålen för 2050 och relaterade nationella mål och unionsmål (till exempel de mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842⁴⁶). Att uppmuntra EU-baserad produktion av biogas eller solenergi och samtidigt förbättra energieffektivitetsåtgärderna i enlighet med principen om att sätta energieffektivitet först⁴⁷, vilket innebär att största möjliga hänsyn tas till kostnadseffektiva energieffektivitetsåtgärder vid utformning av energipolitiken och relevanta investeringsbeslut, kommer också att bidra till att minska unionens energiberoende vilket är ett av målen i kommissionens plan REPowerEU⁴⁸. Det är

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001/EG av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁴⁷ Kommissionens rekommendation (EU) 2021/1749 av den 28 september 2021 om energieffektivitet först: från princip till praktik – Riktlinjer och exempel för att genomföra principen i beslutsprocessen inom och utanför energisektorn

⁴⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Planen REPowerEU (COM(2022) 230 final)

också i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844⁴⁹ och med direktiv (EU) 2018/2001, där anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse klassificeras som fokusområden för förnybar energiproduktion, dvs. platser som är särskilt lämpliga för installation av produktionsanläggningar för energi från förnybara energikällor. För att uppnå målet om energineutralitet genom optimala åtgärder för varje reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och för insamlingssystemet, bör medlemsstaterna säkerställa att energibesiktningar genomförs vart fjärde år i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU⁵⁰. Energibesiktningarna bör omfatta en kartläggning av potentialen för kostnadseffektiv användning eller produktion av förnybar energi enligt kriterierna i bilaga VI till direktiv 2012/27/EU.

- (17) Vattenföroreningarnas gränsöverskridande karaktär kräver samarbete mellan angränsande medlemsstater eller tredjeländer för att hantera sådana föroreningar och identifiera åtgärder för att komma till rätta med föroreningskällan, varför medlemsstaterna bör vara skyldiga att underrätta varandra eller tredjelandet ifall en betydande vattenförorening som härrör från utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse i en medlemsstat eller ett tredjeland påverkar eller sannolikt kommer att påverka vattenkvaliteten i en annan medlemsstat eller ett tredjeland. En sådan underrättelse bör ske omedelbart i händelse av tillfällig förorening som i betydande grad påverkar vattenförekomster nedströms. Kommissionen bör informeras och vid behov delta i möten på begäran av medlemsstaterna. Det är också viktigt att ta itu med gränsöverskridande föroreningar från sådana tredjeländer som delar vattenförekomster med vissa medlemsstater. I syfte att ta itu med föroreningar som kommer från eller ankommer till tredjeländer får samarbete och samordning med tredjeländer ske inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) vattenkonvention⁵¹ eller andra relevanta regionala konventioner, t.ex. regionala havs- eller flodkonventioner.
- (18) För att säkerställa skyddet av miljön och människors hälsa bör medlemsstaterna säkerställa att de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som byggs för att uppfylla kraven i detta direktiv utformas, konstrueras, drivs och underhålls för att säkerställa tillräcklig prestanda under alla normala lokala klimatförhållanden.
- (19) Reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse tar även emot icke-hushållspillvatten, inbegripet industrispillvatten, som kan innehålla en rad föroreningar som inte uttryckligen omfattas av direktiv 91/271/EEG, t.ex. tungmetaller, mikroplaster, mikroföroreningar och andra kemikalier. I de flesta fall finns det dålig förståelse och kunskap om sådana föroreningar vilket kan försämra reningsprocessens funktion och bidra till föroreningen av recipienterna och dessutom förhindra återvinning av slam och återanvändning av renat avloppsvatten. Medlemsstaterna bör därför regelbundet kontrollera och rapportera om sådana föroreningar som inte härrör från hushåll som kommer in i reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse och släpps ut i vattenförekomster. I syfte att förhindra förorening från utsläpp av icke-hushållspillvatten vid källan bör utsläpp

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁵¹ Unece-konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar i dess ändrade lydelse, tillsammans med beslut VI/3 om förtydligande av åtkomstförfarandet.

från industrier eller företag som är anslutna till ledningsnäten kräva förhandsgodkännande. För att säkerställa att ledningsnät och reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse har teknisk kapacitet att ta emot och rena inkommande föroreningar bör de operatörer som förvaltar reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som tar emot icke-hushållspillvatten rådfrågas innan dessa tillstånd utfärdas och de bör kunna ta del av de utfärdade tillstånden för att kunna anpassa sina reningsprocesser. Om icke-hushållspillvatten identifieras i inkommande vatten bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att minska föroreningen vid källan genom att öka övervakningen av föroreningar i ledningsnäten så att föroreningskällorna kan identifieras och vid behov genom att granska de tillstånd som beviljats relevanta, anslutna reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. Unionens vattenresurser utsätts i allt högre grad för påfrestningar vilket leder till permanent eller tillfällig vattenbrist i vissa delar av unionen. Unionens förmåga att reagera på det ökande trycket på vattenresurserna skulle kunna förbättras genom återanvändning av renat avloppsvatten från tätbebyggelse och begränsning av uttaget av sötvatten från yt- och grundvattenförekomster. Därför bör återanvändning av renat avloppsvatten från tätbebyggelse uppmuntras och tillämpas när så är lämpligt, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att säkerställa att målen om god ekologisk och kemisk status i de mottagande vattenförekomsterna, enligt definitionen i direktiv 2000/60/EG, uppfylls. Skärpningen av kraven för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och åtgärderna för bättre övervakning, spårning och minskning av föroreningar vid källan kommer att påverka kvaliteten på det renade avloppsvattnet från tätbebyggelse och därmed stödja återanvändning av vattnet. Om återanvänt vatten används för bevattning inom jordbruket bör detta ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741⁵².

- (20) För att säkerställa att detta direktiv genomförs på ett korrekt sätt och särskilt att utsläppsgränsvärdena respekteras är det viktigt att övervaka utsläppen av renat avloppsvatten från tätbebyggelse i miljön. Övervakningen bör ske genom att det på nationell nivå inrättas ett obligatoriskt system med förhandstillstånd för att släppa ut renat avloppsvatten från tätbebyggelse i miljön. För att förhindra oavsiktliga utsläpp av biomedium av plast i miljön från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som använder sådan teknik är det dessutom viktigt att utsläppstillstånden omfattar särskilda skyldigheter att kontinuerligt övervaka och förhindra sådana utsläpp.
- (21) I syfte att säkerställa miljöskyddet bör direkta utsläpp av biologiskt nedbrytbart icke-hushållspillvatten i miljön från vissa industrisektorer omfattas av förhandstillstånd på nationell nivå samt lämpliga krav. Dessa krav bör säkerställa att direkta utsläpp från vissa industrisektorer genomgår sekundär, tertiär och kvartär rening beroende på vad som är nödvändigt för att skydda människors hälsa och miljön.
- (22) Enligt artikel 168.1 i EUF-fördraget ska unionens åtgärder komplettera nationell politik och inriktas på att förbättra folkhälsan och förebygga sjukdomar. För att säkerställa optimal användning av relevanta folkhälsodata relaterade till avloppsvatten från tätbebyggelse bör övervakning av avloppsvatten från tätbebyggelse införas och användas i förebyggande syfte eller för tidig varning, t.ex. vid upptäckt av specifika virus i avloppsvatten från tätbebyggelse som en signal om uppkomst av en epidemi eller en pandemi. Medlemsstaterna bör inrätta en ständig dialog och samordning mellan behöriga myndigheter med ansvar för folkhälsan och behöriga myndigheter

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741/EG av den 25 maj 2020 om minimikrav för återanvändning av vatten (EUT L 177, 5.6.2020, s. 32).

med ansvar för hanteringen av avloppsvatten från tätbebyggelse. Som del av denna samordning bör en förteckning upprättas över parametrar som är relevanta för folkhälsan och som ska övervakas i avloppsvatten från tätbebyggelse, samt frekvens och plats för provtagningen. Denna strategi kommer att dra nytta av och komplettera andra unionsinitiativ på folkhälsoområdet, såsom miljöövervakning som inbegriper övervakning av avloppsvatten⁵³. På grundval av information som samlats in under covid-19-pandemin och erfarenheter från genomförandet av kommissionens rekommendation om en gemensam strategi för att införa en systematisk övervakning av SARS-CoV-2 och dess varianter i avloppsvatten i EU⁵⁴ (*rekommendationen*) bör medlemsstaterna vara skyldiga att regelbundet kontrollera hälsoparametrar för SARS-CoV-2 och dess varianter. För att säkerställa användningen av harmoniserade metoder bör medlemsstaterna i möjligaste mån använda de provtagnings- och analysmetoder som anges i rekommendationen för övervakning av SARS-CoV-2 och dess varianter.

- (23) Unionen inser vikten av att ta itu med frågan om antibiotikaresistens, och 2017 antogs EU:s One Health-handlingsplan mot antimikrobiell resistens⁵⁵. Enligt Världshälsoorganisationen (WHO) är det bekräftat och dokumenterat att avloppsvatten är en viktig källa till antimikrobiella medel och deras nedbrytningsprodukter samt antibiotikaresistenta bakterier och deras gener. I syfte att öka kunskapen om de viktigaste källorna till antibiotikaresistens är det nödvändigt att införa en övervakningsskyldighet avseende förekomst av antibiotikaresistens i avloppsvatten från tätbebyggelse så att den vetenskapliga kunskapen kan vidareutvecklas och eventuellt leda till lämpliga åtgärder i framtiden.
- (24) För att skydda miljön och människors hälsa bör medlemsstaterna identifiera de risker uppstår i samband med hanteringen av avloppsvatten från tätbebyggelse. På grundval av denna identifiering, och om det är nödvändigt för att uppfylla kraven i unionens vattenlagstiftning, bör medlemsstaterna vidta strängare åtgärder för insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse än vad som krävs för att uppfylla minimikraven i detta direktiv. Beroende på situationen kan dessa strängare åtgärder omfatta till exempel inrättande av ledningsnät, utarbetande av integrerade planer för hantering av avloppsvatten från tätbebyggelse eller tillämpning av sekundär, tertiär eller kvartär rening av avloppsvatten från tätbebyggelse för tätorter eller reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som inte uppnår de tröskelvärden för antalet personekvivalenter (pe) som medför tillämpning av standardkraven. De kan också omfatta mer avancerad rening än den rening som krävs för att respektera minimikraven eller desinfektion av renat avloppsvatten från tätbebyggelse som är nödvändig för överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG⁵⁶.

⁵³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om Hera, EU:s myndighet för beredskap och insatser vid hälsokriser, nästa steg mot att fullborda den europeiska hälsounionen (COM (2021) 576 final).

⁵⁴ Kommissionens rekommendation (EU) 2021/472 av den 17 mars 2021 om en gemensam strategi för att införa en systematisk övervakning av SARS-CoV-2 och dess varianter i avloppsvatten i EU (EUT L 98, 19.3.2021, s. 3).

⁵⁵ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: En europeisk One Health-handlingsplan mot antimikrobiell resistens (COM(2017) 339 final).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).

- (25) Enligt FN:s sjätte mål för hållbar utveckling och det tillhörande målet krävs att medlemsstaterna ska ”säkerställa att alla har tillgång till fullgod och rättvis sanitet och hygien för alla och att ingen behöver utträtta sina behov utomhus, med särskild uppmärksamhet på behoven hos kvinnor och flickor samt människor i utsatta situationer” senast 2030⁵⁷. Vidare anges i princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter⁵⁸ att var och en har rätt till väsentliga tjänster av god kvalitet, inklusive vatten och sanitet. Mot bakgrund av detta och i enlighet med rekommendationerna i WHO:s riktlinjer för sanitet och hälsa⁵⁹ samt bestämmelserna i protokollet om vatten och hälsa⁶⁰ bör medlemsstaterna ta itu med frågan om tillgång till sanitet på nationell nivå. Detta bör ske genom åtgärder som syftar till att förbättra tillgången till sanitet för alla, till exempel genom att inrätta sanitetsanläggningar på offentliga platser samt uppmuntra tillgången till lämpliga sanitetsanläggningar i myndighetsbyggnader och offentliga byggnader, kostnadsfritt och/eller överkomligt för alla. Sanitetsanläggningar bör möjliggöra säker hantering och säkert bortskaffande av urin, avföring och menstruationsblod från människor. De bör förvaltas på ett säkert sätt vilket innebär att de alltid bör vara tillgängliga, även för personer med särskilda behov som t.ex. barn, äldre personer, personer med funktionsnedsättning och hemlösa, att de bör placeras på en plats som säkerställer minimal risk för användarnas säkerhet och att de bör vara säkra att använda ur hygienisk och teknisk synpunkt. Sådana anläggningar bör också vara tillräckligt många för att säkerställa att människors behov tillgodoses och att väntetiderna inte blir orimligt långa.
- (26) Den särskilda situationen för minoritetskulturer, såsom romer och resandefolk, oavsett om de har fast bosättning eller inte, och särskilt deras bristande tillgång till sanitet, bekräftades i kommissionens meddelande av den 7 oktober 2020 *En jämlikhetsunion: EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och deltagande*, i vilken uppmanas till ökad faktisk lika tillgång till grundläggande tjänster. Sammantaget är det lämpligt att medlemsstaterna särskilt uppmärksammar utsatta och marginaliserade grupper genom att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra dessa gruppers tillgång till sanitet. Det är viktigt att identifieringen av dessa grupper överensstämmer med artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184⁶¹. Åtgärder för att förbättra tillgången till sanitet för utsatta och marginaliserade grupper kan inbegripa att tillhandahålla sanitetsanläggningar på offentliga platser, kostnadsfritt eller mot en låg serviceavgift, att förbättra eller upprätthålla anslutningen till lämpliga system för insamling av avloppsvatten från tätbebyggelse samt att öka medvetenheten om närmaste sanitetsanläggning.
- (27) Enligt *EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter – säkert dricksvatten och sanitet*⁶² bör särskilt kvinnors och flickors behov uppmärksammas, eftersom de särskilt riskerar och utsatts för angrepp, sexuellt och könsrelaterat våld, trakasserier och andra hot mot deras säkerhet när de använder sanitetsanläggningar utanför sina hem. Detta är i linje

⁵⁷ Resolution antagen av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 ([A/70/L.1](#))

⁵⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: En europeisk pelare för sociala rättigheter (COM(2017) 250 final).

⁵⁹ Världshälsoorganisationens (WHO) riktlinjer om sanitet och hälsa, 2018.

⁶⁰ Protokollet om vatten och hälsa till 1992 års konvention om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar, 17 juni 1999.

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1).

⁶² EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter – säkert dricksvatten och sanitet (10145/19).

med rådets slutsatser om diplomati i vattenfrågor⁶³, där vikten av att integrera ett jämställdhetsperspektiv i vattendiplomatin bekräftas. Medlemsstaterna bör därför ägna särskilt uppmärksamma kvinnor och flickor som en utsatt grupp och vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra eller upprätthålla säker tillgång till sanitet för dem.

- (28) I utvärderingen drogs slutsatsen att slamhanteringen kan förbättras så att den blir mer anpassad till principerna för den cirkulära ekonomin och till avfallshierarkin enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG. Åtgärderna för att bättre övervakning av, och minskade föroreningar vid källan från, utsläpp som inte härrör från hushåll kommer att bidra till förbättrad kvalitet på det slam som produceras och säkerställa att det kan användas på ett säkert sätt i jordbruket. För att säkerställa att näringsämnen, inbegripet det kritiska ämnet fosfor, återvinns ur slammet på ett korrekt och säkert sätt bör en lägsta återvinningsgrad fastställas på unionsnivå.
- (29) Ytterligare övervakning är nödvändig för att kontrollera att de nya kraven avseende mikroföroreningar, föroreningar som inte härrör från hushåll, energineutralitet, växthusgasutsläpp, dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse är uppfyllda. För att kontrollera den kvartära reningens prestanda när det gäller minskning av mikroföroreningar i utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse är det tillräckligt att övervaka en begränsad uppsättning representativa mikroföroreningar. Kontrollfrekvensen bör anpassas till nuvarande bästa praxis, såsom den för närvarande tillämpas i Schweiz. I syfte att förbli kostnadseffektiva bör dessa skyldigheter anpassas till storleken på reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse och på tätorterna. Övervakningen kommer också att bidra till att tillhandahålla data för den övergripande miljöövervakningsram som fastställs i åttonde miljöhandlingsprogrammet⁶⁴, och mer specifikt bidra till den övervakningsram för nollförorening som ligger till grund för den⁶⁵.
- (30) För att minska den administrativa bördan och på ett bättre sätt ta tillvara de möjligheter som digitaliseringen erbjuder bör rapporteringen om direktivets genomförande förbättras och förenklas genom att medlemsstaternas skyldighet att vartannat år rapportera till kommissionen och kommissionens offentliggörande av tvåårsrapporter tas bort. Detta bör ersättas med ett krav på att medlemsstaterna med stöd av Europeiska miljöbyrån förbättrar de befintliga nationella standardiserade datamängder som fastställs i direktiv 91/271/EEG och regelbundet uppdaterar dem. Kommissionen och Europeiska miljöbyrån bör ges permanent tillgång till de nationella databaserna. I syfte att säkerställa fullständig information om tillämpningen av detta direktiv bör datamängderna innehålla information om hur reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse uppfyller reningskraven (godkännande/underkännande, belastning och koncentration av de föroreningar som släpps ut), om i vilken utsträckning målen om energineutralitet har uppnåtts, om växthusgasutsläppen från reningsverk med mer än 10 000 pe och om de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit i samband med dagvattenbräddning eller dagvattenavrinning från tätbebyggelse, tillgång till sanitet och rening i individuella system. Dessutom bör fullständig överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EC)

⁶³ Rådets slutsatser om diplomati i vattenfrågor (13991/18).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/591/EG av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 (EUT L 114, 12.4.2022, s. 22).

⁶⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Vägen till en frisk planet för alla EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark (COM/2021/400 final).

166/2006⁶⁶ säkerställas för att optimera användningen av data och för att stödja fullständig transparens.

- (31) I syfte att säkerställa att detta direktiv genomförs snabbt och korrekt är det viktigt att medlemsstaterna inrättar ett nationellt genomförandeprogram med långsiktig programplanering av de nödvändiga investeringarna tillsammans med en finansieringsstrategi. Dessa nationella program bör rapporteras till kommissionen. För att begränsa den administrativa bördan bör detta inte gälla medlemsstater som uppvisar en efterlevnadsnivå som är högre än 95 % med avseende på de huvudsakliga skyldigheterna att samla in och rena avloppsvatten.
- (32) Sektorn för insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse är specifik och fungerar som en företagsintern marknad där offentliga och små företag är anslutna till ledningsnätet utan möjlighet att välja operatör. Det är därför viktigt att säkerställa att allmänheten har tillgång till operatörernas viktigaste prestandaindikatorer, t.ex. graden av uppnådd rening, reningskostnaden, den energi som används och produceras samt därmed relaterade utsläpp av växthusgaser och koldioxidavtryck. I syfte att göra allmänheten mer medveten om konsekvenserna av rening av avloppsvatten från tätbebyggelse bör viktig information om årlig insamling och rening av avloppsvatten för varje hushåll tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt, exempelvis på fakturorna, medan annan detaljerad information bör finnas tillgänglig online, på operatörens eller den behöriga myndighetens webbplats.
- (33) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁶⁷ garanteras rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna, i linje med Århuskonventionen från 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (*Århuskonventionen*). Århuskonventionen omfattar allmänna skyldigheter som rör både att göra miljöinformation tillgänglig på begäran och att aktivt sprida sådan information. Det är viktigt att de bestämmelser i detta direktiv som rör tillgång till information och arrangemang för datadelning kompletterar det direktivet, genom att fastställa skyldigheten att tillgängliggöra offentlig onlineinformation om insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse på ett användarvänligt sätt utan att skapa en separat rättslig ordning.
- (34) För att detta direktiv ska vara ändamålsenligt, och för dess syfte att skydda folkhälsan inom ramen för unionens miljöpolitik, krävs att fysiska eller juridiska personer, eller i förekommande fall deras vederbörigen bildade organisationer, kan åberopa det i rättsliga förfaranden och att de nationella domstolarna kan beakta detta direktiv som en del av unionsrätten för att bland annat vid behov pröva en nationell myndighets beslut. Enligt domstolens fasta rättspraxis ankommer det dessutom på medlemsstaternas domstolar att, i enlighet med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*), säkerställa domstolsskyddet för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten. Vidare medför artikel 19.1 i EU-fördraget krav på att medlemsstaterna fastställer de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd inom de områden som omfattas av unionsrätten. I enlighet med Århuskonventionen bör den berörda

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

allmänheten dessutom ha tillgång till rättslig prövning, vilket ska bidra till skyddet för rätten att leva i en miljö som är förenlig med människors hälsa och välbefinnande.

- (35) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för ändring av vissa delar av bilagorna i fråga om kraven på sekundär, tertiär och kvartär rening och kraven på särskilda tillstånd för utsläpp av icke-hushållsspillvatten i ledningsnät och till reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, samt för komplettering av detta direktiv genom att fastställa miniminivåer för återanvändning och återvinning av fosfor och kväve från slam. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (36) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för antagande av designstandarder för individuella system, antagande av övervaknings- och bedömningsmetoder för indikatorerna för kvartär rening, inrättande av gemensamma villkor och kriterier för tillämpning av undantaget för vissa produkter från ett utökat producentansvar, fastställande av metoder som stöder utarbetandet av integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse och mätning av antimikrobiell resistens och mikropaster i avloppsvatten från tätbebyggelse samt antagande av format och form för den information som medlemsstaterna ska tillhandahålla och som sammanställs av Europeiska miljöbyrån avseende genomförandet av detta direktiv. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁶⁸.
- (37) Medlemsstaterna bör fastställa regler om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna bör vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande och ta hänsyn till små och medelstora företags särdrag.
- (38) I enlighet med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁶⁹ bör kommissionen göra en utvärdering av detta direktiv inom en viss tidsperiod från och med den dag som fastställts för dess införlivande. Utvärderingen bör bygga på de erfarenheter som gjorts och de data som samlats in i samband med genomförandet av detta direktiv, på tillgängliga rekommendationer från WHO samt på relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data. I utvärderingen bör särskild uppmärksamhet ägnas det eventuella behovet av att anpassa förteckningen över produkter som omfattas av utökat producentansvar till utvecklingen av det produktsortiment som släpps ut på marknaden, till den förbättrade kunskapen om förekomst av mikroföroreningar i avloppsvatten och deras inverkan på folkhälsan och miljön samt till data som tas fram i samband med de nya skyldigheterna om

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁶⁹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

övervakning av mikroföroreningar vid inlopp och utlopp i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.

- (39) Genom direktiv 91/271/EEG fastställs särskilda tidsfrister för Mayotte eftersom Mayotte 2014 inkluderades som ett yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Skyldigheterna att inrätta ledningsnät och tillämpa sekundär rening av avloppsvatten från tätorter med 2 000 pe eller mer bör därför skjutas upp när det gäller Mayotte.
- (40) För att säkerställa kontinuiteten i miljöskyddet är det viktigt att medlemsstaterna upprätthåller minst nuvarande nivå av tertiär rening till dess att de nya kraven på minskning av fosfor och kväve blir tillämpliga. Artikel 5 i rådets direktiv 91/271/EG bör därför fortsätta tillämpas till dess att de nya kraven blir tillämpliga.
- (41) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att skydda miljön och folkhälsan, att sträva mot klimatneutralitet i samband med insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, att förbättra tillgången till sanitet och att säkerställa regelbundna kontroller av parametrar som är relevanta för folkhälsan, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan på grund av åtgärdens omfattning och effekt snarare uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (43) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga [VII].

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

☒ Innehåll ☒

~~Detta~~ ~~detta~~ direktiv ~~gäller~~ ☒ fastställs bestämmelser om ☒ ~~hopsamling~~ ~~insamling~~, rening och utsläpp av ☒ avloppsvatten från tätbebyggelse ☒ ~~samt rening och utsläpp av avloppsvatten från vissa industrisektorer.~~ Syftet med direktivet är att i syfte att skydda miljön från skadlig inverkan till följd av de nämnda utsläppen av avloppsvatten ⇒ och människors hälsa och samtidigt gradvis eliminera utsläppen av växthusgaser och förbättra energibalansen för insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. I direktivet fastställs även bestämmelser om tillgång till sanitet, om transparens inom sektorn för avloppsvatten från tätbebyggelse samt om regelbunden kontroll av parametrar som är relevanta för avloppsvatten från tätbebyggelse ⇐ .

Artikel 2

☒ Definitioner ☒

I detta direktiv gäller följande beteckningar ☒ med de betydelser som här anges ☒ :

1. ~~”Avloppsvatten från tätbebyggelse”~~ *avloppsvatten från tätbebyggelse*: spillvatten från hushåll ⇨ , en blandning av hushållsspillvatten och icke-hushållsspillvatten ⇨ eller en blandning av hushållsspillvatten och industrispillvatten eller dagvatten ☒ dagvattenavrinning från tätbebyggelse ☒.

2. ~~”Hushållsspillvatten”~~ *hushållsspillvatten*: spillvatten från bostäder och serviceinrättningar, vilket till övervägande del härrör från människans metabolism och hushållsaktiviteter.

3. ~~”Industrispillvatten”~~ ⇨ *icke-hushållsspillvatten* ⇨: allt spillvatten som inte är hushållsspillvatten och som släpps ut ⇨ till ledningsnät ⇨ från områden som används för ~~kommersiell eller industriell verksamhet~~ ☒ något av följande: ☒

☒ a) Utövande av ☒ kommersiell verksamhet ~~och som inte är hushållsspillvatten eller dagvatten.~~

↓ ny

b) Verksamhet som utförs av en institution.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇨ ny

☒ c) Industriell verksamhet. ☒

4. ~~”Tätort”~~ *tätort*: ett område där ~~befolkningen eller de ekonomiska aktiviteterna är så koncentrerade~~ ⇨ föroreningsbelastningen av avloppsvatten från tätbebyggelse är så koncentrerad ⇨ (10 pe per hektar eller mer) ⇨ att ~~spillvatten~~ *avloppsvatten* från tätbebyggelse kan insamlas och ledas till ett avloppsreningsverk eller ett slutligt utsläppsställe.

↓ ny

5. *dagvattenavrinning från tätbebyggelse*: regnvatten från tätorter som hopsamlats genom kombinerade eller separata avloppsledningssystem.

6. *dagvattenbräddning*: utsläpp i recipienten av orenat avloppsvatten från tätbebyggelse från ett kombinerat avloppsledningssystem orsakat av nederbörd.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

7.5. ~~”Ledningsnät”~~ *ledningsnät*: ett system av ledningar för ~~hopsamling~~ *insamling* och transport av ☒ avloppsvatten ☒ från tätbebyggelse.

↓ ny

8. *kombinerat avloppsledningssystem*: ledningssystem för insamling och transport av avloppsvatten från tätbebyggelse.

9. *separat avloppsledningssystem*: ledningssystem för separat insamling och transport av något av följande:

- a) Hushållspillvatten.
- b) Icke-hushållspillvatten.
- c) Blandning av hushållspillvatten och icke-hushållspillvatten.
- d) Regnvatten från tätorter.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

~~6.~~ 10. "1 pe (personekvivalent)" ⇔ *personekvivalent* eller *pe*: ⇔ den enhet som uttrycker genomsnittlig potentiell vattenföroreningsbelastning orsakad av en person per dag, där 1 pe är ⇔ den mängd nedbrytbart organiskt material som har en biokemisk syreförbrukning på 60 g löst syre per dygn under fem dygn (BOD5).

~~7.~~ "Lågradig rening": rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en fysikalisk eller kemisk process som innebär sedimentering av suspenderade ämnen eller med andra processer genom vilka det inkommande spillvattnets BOD5 reduceras med minst 20 % före utsläpp och den totala mängden suspenderade ämnen i det inkommande spillvattnet reduceras med minst 50 %.

~~8.~~ 11. "Sekundär rening" *sekundär rening*: rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en process som vanligen innebär biologisk rening med sekundärsedimentering eller någon annan process som uppfyller de krav som anges i tabell 1 i bilaga 1.

~~9.~~ "Tillräcklig rening": rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom varje slag av process eller utsläppssystem som medför att recipienten efter utsläpp är av sådan kvalitet att tillämpliga kvalitetsmål och andra bestämmelser i detta och andra gemenskapsdirektiv är uppfyllda.

↓ ny

12. *tertiär rening*: rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en process som avlägsnar kväve och fosfor från avloppsvattnet från tätbebyggelse.

13. *kvarterär rening*: rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en process som avlägsnar ett brett spektrum av mikroföroreningar från avloppsvattnet från tätbebyggelse.

↓ 91/271/EEG
⇒ ny

~~10.~~ 14. *slam* "Slam": ⇔ varje fast, halvfast eller flytande avfall som är en följd av rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⇔ ~~sedimenterat slam, behandlat eller obehandlat, från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.~~

~~11.~~ 15. "Eutrofiering" *eutrofiering*: en ökning av halten av näringsämnen i vatten, särskilt kväve eller fosforföreningar, som leder till ökad tillväxt av alger och högre former av växtlighet, så att balansen mellan organismerna i vattnet störs och vattenkvaliteten påverkas negativt.

~~12.~~ "Flodmynning": övergångsområdet mellan sötvatten och kustvatten i en flods utlopp. Medlemsstaterna skall för tillämpningen av detta direktiv fastställa

~~flodmynningarnas yttre gränser (mot havet) som ett led i det program för att genomföra direktivet som föreskrivs i artikel 17.1 och 17.2.~~

~~13. "Kustvatten": vattnen utanför lågvattenlinjen eller en flodmynnings yttre gräns.~~

↓ ny

16. *mikroförorening*: ett ämne, inbegripet dess nedbrytningsprodukter, som vanligen förekommer i miljön och i avloppsvatten från tätbebyggelse i lägre koncentrationer än milligram per liter och som kan anses vara farligt för människors hälsa eller miljön på grundval av något av de kriterier som fastställs i del 3 och del 4 i bilaga I till förordning EG⁷⁰.

17. *utspädningsförhållande*: förhållandet mellan volymen årligt flöde i recipientvattnet vid utsläppspunkten och den årliga volymen avloppsvatten från tätbebyggelse som släpps ut från ett reningsverk.

18. *producent*: varje tillverkare, importör eller distributör som yrkesmässigt släpper ut produkter på marknaden i en medlemsstat, även genom distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU.

19. *producentansvarsorganisation*: en organisation som kollektivt inrättats av producenter i syfte att fullgöra skyldigheterna enligt artikel 9.

20. *sanitet*: anläggningar och tjänster för säkert bortskaffande av urin, avföring och menstruationsblod från människor.

21. *antimikrobiell resistens*: mikroorganismers förmåga att överleva eller tillväxa vid en sådan koncentration av en antimikrobiell substans som vanligen är tillräcklig för att hämma tillväxten av eller döda mikroorganismer av samma art.

22. *berörd allmänhet*: den allmänhet som berörs eller sannolikt kommer att beröras av, eller som har ett intresse av, beslutsförfaranden för genomförandet av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv, inbegripet icke-statliga organisationer som främjar skyddet av människors hälsa eller miljön.

23. *biomedium av plast*: plaststöd som används för tillväxt av de bakterier som behövs för rening av avloppsvatten.

24. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på marknaden i en medlemsstat.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

⇒ ny

Artikel 3

☒ Ledningsnät ☒

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla tätorter ☒ med en personekvivalent på 2 000 eller mer uppfyller följande krav: ☒

⁷⁰

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1272/2008 om klassifiering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

☒ a) De ☒ ska vara utrustade med ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten från tätbebyggelse.

⇒ b) Alla deras källor till hushållsspillvatten ska vara anslutna till ledningsnätet. ⇐

— senast den 31 december 2000 för tätorter med mer än 15 000 personequivivalenter (pe), och

— senast den 31 december 2005 för tätorter med mellan 2 000 och 15 000 pe.

I fråga om utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse till sådana recipienter som enligt definitionen i artikel 5 betraktas som känsliga områden, skall medlemsstaterna säkerställa att ledningsnät byggs ut för tätorter med över 10 000 pe senast den 31 december 1998.

↓ 2013/64/EU artikel 1.1
(anpassad)

1a. ~~Genom undantag från första och andra styckena i punkt 1 ska Frankrike när det gäller Mayotte som nytt yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat Mayotte) se till att det för alla tätorter finns ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten från tätbebyggelse~~

— senast den 31 december 2020 för tätorter med mer än 10 000 pe, vilket innebär minst 70 % av avloppsvattnet på Mayotte, och

— senast den 31 december 2027 för tätorter med mer än 2 000 pe.

↓ ny

2. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna säkerställa att alla tätorter med en personequivivalent mellan 1 000 och 2 000 uppfyller följande krav:

a) De ska vara utrustade med ledningsnät.

b) Alla deras källor till hushållsspillvatten ska vara anslutna till ledningsnätet.

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2 (anpassad)

3. ~~De ledningsnät~~ Ledningsnäten som anges i punkt 1 ska uppfylla kraven i ~~avsnitt del A i bilaga I. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.~~

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 4

☒ Individuella system ☒

☒ 1. Genom undantag från artikel 3, ☒ om ett ledningsnät ⇒ undantagsvis ⇐ skulle medföra oskäliga kostnader eller miljötillståndet inte skulle förbättras med ett sådant system, ☒ ska medlemsstaterna säkerställa att ☒ individuella system ☒ för rening av

avloppsvatten från tätbebyggelse (*individuella system*) ☒ eller andra lämpliga system användas som medför ett motsvarande skydd för miljön. ☒ används ☒.

↓ ny

2. Medlemsstaterna ska säkerställa utformning, drift och underhåll av individuella system på ett sätt som garanterar minst samma reningsnivå som den sekundära och tertiära rening som avses i artiklarna 6 och 7.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tätorter med individuella system ska vara registrerade i ett offentligt register och att lämplig myndighet genomför regelbundna inspektioner av dessa system.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa minimikrav på utformning, drift och underhåll av individuella system och genom att specificera kraven för de regelbundna inspektioner som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Medlemsstater som använder individuella system för att rena mer än 2 % av belastningen från avloppsvatten från tätorter med 2 000 pe eller mer ska lämna in en detaljerad motivering för användningen av individuella system i var och en av dessa tätorter till kommissionen. Motiveringen ska

a) visa att de villkor för att använda individuella system som föreskrivs i punkt 1 är uppfyllda,

b) beskriva de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 2,

c) visa överensstämmelse med de minimikrav som avses i punkt 3, om kommissionen har utövat sin delegerade befogenhet enligt den punkten.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandakter för att fastställa formatet för den inlämnade information som avses i punkt 4. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

Artikel 5

Integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse

1. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna säkerställa att en integrerad förvaltningsplan för avloppsvatten från tätbebyggelse har upprättats för tätorter med 100 000 pe eller mer.

2. Senast den 31 december 2025 ska medlemsstaterna upprätta en förteckning över tätorter med 10 000–100 000 pe där, mot bakgrund av historiska data och de senaste klimatprognoserna, ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

a) Dagvattenbräddning eller dagvattenavrinning från tätbebyggelse utgör en risk för miljön eller människors hälsa.

b) Dagvattenbräddning utgör mer än 1 % av den årliga insamlade avloppsvattenbelastningen, beräknad under torra väderförhållanden.

c) Dagvattenbräddning eller dagvattenavrinning från tätbebyggelse hindrar att något av följande kan uppfyllas:

i. Kraven i artikel 5 i direktiv (EU) 2020/2184.

- ii. Kraven i artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG⁷¹.
- iii. Kraven i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG⁷².
- iv. De miljömål som anges i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG.

Medlemsstaterna ska se över den förteckning som avses i första stycket vart femte år efter det att den upprättats och uppdatera den efter behov.

3. Senast den 31 december 2035 ska medlemsstaterna säkerställa att en integrerad förvaltningsplan för avloppsvatten från tätbebyggelse har inrättats för de tätorter som avses i punkt 2.

4. Integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse ska på begäran göras tillgängliga för kommissionen.

5. Integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse ska omfatta åtminstone de delar som anges i bilaga V.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att

- a) tillhandahålla metoder för att fastställa de åtgärder som avses i punkt 3 i bilaga V,
- b) tillhandahålla metoder för att fastställa alternativa indikatorer i syfte att kontrollera om det vägledande målet för minskning av föroreningar som avses i punkt 2 a i bilaga V uppnås,
- c) fastställa det format genom vilket integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse på begäran ska göras tillgängliga för kommissionen i enlighet med punkt 4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2. Medlemsstaterna ska säkerställa översyn av integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse vart femte år efter det att planerna upprättats, samt att de uppdateras efter behov.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 64

☒ Sekundär rening ☒

1. ☒ För tätorter med 2 000 pe eller mer ☒ ska medlemsstaterna säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät ~~före utsläpp~~ genomgår sekundär rening ⇒ i enlighet med punkt 3 ⇐ eller motsvarande rening ☒ före utsläpp. ☒

- ~~senast den 31 december 2000 om utsläppen härrör från tätorter med mer än 15 000 pe,~~
- ~~senast den 31 december 2005 om utsläppen härrör från tätorter med mellan 10 000 och 15 000 pe,~~

⁷¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).

⁷² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

- ~~senast den 31 december 2005 i fråga om utsläpp i sötvatten eller flodmynningar, om utsläppen härrör från tätorter med mellan 2 000 och 10 000 pe.~~

↓ ny

För tätorter med mellan 2 000 och 10 000 pe som har utsläpp i kustområden ska den skyldighet som anges i första punkten inte gälla förrän den 31 december 2027.

↓ 2013/64/EU skäl 1.2 (anpassad)

~~1a. Genom undantag från punkt 1 ska Frankrike när det gäller Mayotte se till att det avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening~~

- ~~senast den 31 december 2020 för tätorter med mer än 15000 pe, vilket tillsammans med de tätorter som avses i artikel 5.2a innebär minst 70 % av avloppsvattnet på Mayotte, och~~

~~senast den 31 december 2027 för tätorter med mer än 2000 pe.~~

↓ ny

2. För tätorter med mellan 1 000 och 2 000 personekvivalenter ska medlemsstaterna säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät före utsläpp genomgår sekundär rening i enlighet med punkt 3 eller motsvarande rening senast den 31 december 2030.

3. Prover som tagits i enlighet med artikel 21 och del D i bilaga I till detta direktiv ska överensstämma med de parametervärden som anges i tabell 1 i del B i bilaga I. Det högsta tillåtna antalet prover som inte överensstämmer med parametervärdena i tabell 1 i del B i bilaga I anges i tabell 4 i del D i bilaga I.

↓ 91/271/EEG

~~2. För utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse till vatten i högt belägna bergsregioner (över 1500 m över havet), där en effektiv biologisk rening är svår att upprätthålla på grund av låga temperaturer, kan mindre stränga reningskrav tillämpas än de som föreskrivs i punkt 1, om ingående studier visar att utsläppen inte ogynnsamt påverkar miljön.~~

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~3. I fråga om sådana utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpliga krav i avsnitt B i bilaga I vara uppfyllda. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.~~

↓ 91/271/EEG (anpassad)

4. Belastningen uttryckt i pe ska beräknas på grundval av den maximala genomsnittliga veckobelastning som tillförs reningsverket ☒ för avloppsvatten från tätbebyggelse ☒ under ett år. Hänsyn skall därvid inte tas till exceptionella förhållanden, exempelvis sådana som uppstår vid kraftig nederbörd.

Artikel 75

☒ Tertiär rening ☒

↓ ny

1. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna säkerställa att 50 % av de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som renar en belastning på 100 000 pe eller mer och som inte tillämpar tertiär rening per den [Publikationsbyrån: för in datum = dagen för detta direktivs ikraftträdande] tillämpar tertiär rening i enlighet med punkt 4.

Senast den 31 december 2035 ska medlemsstaterna säkerställa att alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som renar en belastning på 100 000 pe eller mer tillämpar tertiär rening i enlighet med punkt 4.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

~~1. För genomförandet av åtgärderna enligt punkt 2 skall medlemsstaterna senast den 31 december 1993 ange känsliga områden enligt kriterierna i bilaga 2.~~

↓ ny

2. Senast den 31 december 2025 ska medlemsstaterna upprätta en förteckning över områden på deras territorium som är känsliga för eutrofiering och uppdatera förteckningen vart femte år med början den 31 december 2030.

Förteckningen som avses i första stycket ska omfatta de områden som anges i bilaga II.

Kravet i första stycket ska inte gälla om en medlemsstat genomför tertiär rening i enlighet med punkt 4 på hela sitt territorium.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

⇒ ny

~~32. ⇒ Senast den 31 december 2035 ⇒ Medlemsstaterna ska medlemsstaterna säkerställa att, ⇒ för de 50 % av tätorterna med 10 000–100 000 pe som har utsläpp till områden som ingår i den förteckning som avses i punkt 2 och som inte tillämpar tertiär rening per den [Publikationsbyrån: för in datum = dagen för detta direktivs ikraftträdande] ⇐ ska ☒ avloppsvatten ☒ från tätbebyggelse som tas om hand genomförs in i ledningsnät ska ⇒ genomgå tertiär rening i enlighet med punkt 4 ⇐ före utsläpp till känsliga ☒ dessa ☒ områden skall undergå mer långtgående rening före utsläpp i känsliga områden än vad som följer av artikel 4 senast den 31 december 1998 om avloppsvattnet härrör från tätorter med mer än 10 000 pe.~~

↓ ny

Senast den 31 december 2040 ska medlemsstaterna säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät genomgår tertiär rening i enlighet med punkt 4 före utsläpp till områden som ingår i den förteckning som avses i punkt 2 för alla tätorter med 10 000–100 000 pe.

↓ 2013/64/EU artikel 1.3
(anpassad)

~~2 a. Genom undantag från punkt 2 ska Frankrike när det gäller Mayotte se till att det avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät före utsläpp i känsliga områden ska undergå mer långtgående rening än vad som följer av artikel 4 senast den 31 december 2020 för tätorter med mer än 10 000 pe, vilket tillsammans med de tätorter som avses i artikel 4.1a innebär minst 70 % av avloppsvattnet på Mayotte.~~

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~3. I fråga om sådana utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som avses i punkt 2 ska tillämpliga krav i avsnitt B i bilaga I vara uppfyllda. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.~~

↓ ny

4. Prover som tagits i enlighet med artikel 21 och del D i bilaga I till detta direktiv ska överensstämma med de parametervärden som anges i tabell 2 i del B i bilaga I. Det högsta tillåtna antalet prover som inte överensstämmer med parametervärdena i tabell 2 i del B i bilaga I anges i tabell 4 i del D i bilaga I.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 för att ändra delarna B och D i bilaga I i syfte att anpassa de krav och metoder som avses i andra stycket till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

↓ 91/271/EEG
⇒ ny

~~54. De krav för enskilda reningsverk som anges i punkterna 2 och 3 behöver dock inte tillämpas för känsliga områden.~~ ⇒ Genom undantag från punkterna 3 och 4 får medlemsstaterna besluta att ett individuellt reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som är beläget i ett område som ingår i den förteckning som avses i punkt 2 inte ska vara föremål för kraven i punkterna 3 och 4 ⇐ om det kan visas att den sammanlagda belastning som tillförs samtliga reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse i området reduceras med åtminstone 75 % såvitt avser total mängd fosfor och 75 % såvitt avser total mängd kväve.

↓ ny

a) 82,5 % för totalfosfor och 80 % för totalkväve senast den 31 december 2035,

b) 90 % för totalfosfor och 85 % för totalkväve senast den 31 december 2040.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

⇒ ny

65. Punkterna 3, 4 och 5~~2-4~~ ska tillämpas i fråga om sådana utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som befinner sig i samma ⇒ på 10 000 pe eller mer i ett ⇐ avrinningsområde i ☒ ett område ☒ som är känsligt känsliga områden för ☒ eutrofiering ☒ ⇒ som ingår i den förteckning som avses i punkt 2 ⇐ och som bidrar till föroreningen av dessa.

~~Om sådana avrinningsområden helt eller delvis ligger i en annan medlemsstat skall artikel 9 tillämpas.~~

~~6. Medlemsstaterna skall säkerställa att den bestämning som gjorts av vilka områden som är känsliga ses över med högst fyra års mellanrum.~~

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att ⇒ utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som är belägna i ett område som lagts till i den förteckning som avses i punkt 2 efter en av de regelbundna uppdateringar av förteckningen som föreskrivs i den punkten uppfyller kraven i punkterna 3 och 4 inom sju år efter det att området lagts till i förteckningen ⇐ I fråga om områden som efter en översyn enligt 6 bestämts som känsliga skall ovan angivna krav uppfyllas inom sju år.

~~8. En medlemsstat behöver inte för tillämpningen av detta direktiv bestämma vilka områden som är känsliga, om rening enligt punkt 2-4 utförs inom hela medlemsstatens territorium.~~

↓ ny

Artikel 8

Kvartär rening

1. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna säkerställa att 50 % av utsläppen från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som renar en belastning på 100 000 pe eller mer genomgår kvartär rening i enlighet med punkt 5.

Senast den 31 december 2035 ska medlemsstaterna säkerställa att alla reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som renar en belastning på 100 000 pe eller mer tillämpar kvartär rening i enlighet med punkt 5.

2. Den 31 december 2030 ska medlemsstaterna ha upprättat en förteckning över områden på deras nationella territorium där koncentrationen eller ackumuleringen av mikroföroreningar utgör en risk för människors hälsa eller för miljön. Medlemsstaterna ska därefter se över den förteckningen vart femte år och uppdatera den vid behov.

Den förteckning som avses i första stycket ska, såvida inte avsaknaden av risk för människors hälsa eller för miljön i områdena på grundval av en riskbedömning kan visas, omfatta följande områden:

- a) Vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2020/2184,
- b) badvatten som omfattas av direktiv 2006/7/EG,
- c) sjöar enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2000/60/EG,
- d) floder enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2000/60/EG eller andra vattendrag med en utspädningsförhållande som är mindre än 10,
- e) områden med vattenbruk enligt definitionen i artikel 4.25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁷³,
- f) områden där ytterligare rening krävs för att uppfylla kraven i direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG.

Den riskbedömning som avses i andra stycket ska på begäran överlämnas till kommissionen.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa formatet för den riskbedömning som avses i punkt 2 andra stycket och den metod som ska användas för riskbedömningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

4. Senast den 31 december 2035 ska medlemsstaterna säkerställa att utsläppen av avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät från 50 % av tätorterna med 10 000–100 000 pe genomgår kvartär rening i enlighet med punkt 5 före utsläpp i områden som ingår i den förteckning som avses i punkt 2.

Senast den 31 december 2040 ska medlemsstaterna säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät genomgår kvartär rening i enlighet med punkt 5 före utsläpp till områden som ingår i den förteckning som avses i punkt 2 för alla tätorter med 10 000–100 000 pe.

5. Prover som tagits i enlighet med artikel 21 och del D i bilaga I till detta direktiv ska överensstämma med de parametervärden som anges i tabell 3 i del B i bilaga I. Det högsta tillåtna antalet prover som inte överensstämmer med parametervärdena i tabell 3 i del B i bilaga I anges i tabell 4 i del D i bilaga I.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 för att ändra delarna B och D i bilaga I i syfte att anpassa de krav och metoder som avses i andra stycket till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

6. Senast den 31 december 2030 ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de metoder för övervakning och provtagning som medlemsstaterna ska använda för att fastställa förekomst och kvantitet i avloppsvatten från tätbebyggelse av de indikatorer som anges i tabell 3 i del B i bilaga I. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

⁷³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

Artikel 6

- ~~1. För genomförandet av åtgärderna enligt punkt 2 får medlemsstaterna senast den 31 december 1993 ange mindre känsliga områden enligt kriterierna i bilaga 2.~~
- ~~2. Medlemsstaterna får ställa mindre stränga krav på rening än vad som följer av artikel 4 i fråga om utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från tätorter med mellan 10000 och 150000 pe och som sker till kustvatten, samt i fråga om utsläpp från tätorter med mellan 2000 och 10000 pe som sker till flodmynningar i sådana områden som avses i punkt 1, om utsläppen genomgår åtminstone sådan låggradig rening som avses i artikel 2.7 och de kontrollförfaranden tillämpas som fastställs i bilaga 1 D, om ingående studier visar att utsläppen inte kommer att ha miljöskaadliga effekter. Medlemsstaterna skall förse kommissionen med alla relevanta uppgifter om dessa studier.~~
- ~~3. Om kommissionen anser att de villkor som anges i punkt 2 inte uppfylls, skall den lämna ett lämpligt förslag till rådet.~~
- ~~4. Medlemsstaterna skall säkerställa att indelningen av mindre känsliga områden ses över minst vart fjärde år.~~
- ~~5. Medlemsstaterna skall i fråga om områden som inte längre förklaras som mindre känsliga säkerställa att tillämpliga krav enligt artikel 4 och 5 är uppfyllda inom sju år.~~

Artikel 7

~~Medlemsstaterna skall säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som tillförs ledningsnäten, senast den 31 december 2005 blir föremål för tillräcklig rening enligt artikel 2.9 innan~~

~~utsläpp sker till sötvatten och flodmynningar från tätorter med mindre än 2000 pe,~~

~~utsläpp sker till kustvatten från tätorter med mindre än 10000 pe.~~

~~Genom undantag från första stycket, för Mayotte, ska den tidsfrist som anges i det stycket vara den 31 december 2027.~~

Artikel 8

- ~~1. För undantagsfall som sammanhänger med tekniska problem och som avser geografiskt avgränsade befolkningsgrupper kan medlemsstaterna lämna en särskild begäran till kommissionen om en förlängd tidsfrist för att uppfylla kraven i artikel 4.~~
- ~~2. I denna begäran, som skall motiveras, skall de tekniska svårigheter som uppstått redovisas. Begäran skall innehålla ett åtgärdsprogram med en lämplig tidsplan, som skall tillämpas för att uppnå syftet med detta direktiv. Denna tidsplan skall ingå i det program för genomförandet som avses i artikel 17.~~

~~3. Endast tekniska skäl kan godtas och den förlängda tidsfrist som avses i punkt 1 får inte bestämmas längre än till och med den 31 december 2005.~~

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~4. Kommissionen ska granska denna begäran och vidta lämpliga åtgärder i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2.~~

↓ 91/271/EEG

~~5. Om det i undantagsfall kan visas att en mera långtgående rening inte medför fördelar för miljön, får utsläpp till mindre känsliga områden av avloppsvatten från tätorter med mer än 150000 pe genomgå samma rening som föreskrivs i artikel 6 för avloppsvatten från tätorter med mellan 10000 och 150000 pe.~~

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~För sådana undantagsfall ska medlemsstaterna i förväg lämna relevant dokumentation till kommissionen. Kommissionen ska granska begäran och vidta lämpliga åtgärder i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2.~~

↓ ny

Artikel 9

Utökat producentansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att tillverkare som släpper ut någon av de produkter som förtecknas i bilaga III på marknaden har utökat producentansvar.

Åtgärderna ska säkerställa att tillverkarna har täckning för följande:

- (a) Fullständiga kostnader för att uppfylla kraven i artikel 8, inbegripet kostnaderna för kvartär rening av avloppsvatten från tätbebyggelse för att avlägsna mikroföroreningar som härrör från de produkter med tillhörande restprodukter som de släpper ut på marknaden, för övervakning av de mikroföroreningar som avses i artikel 21.1 a.
- (b) Kostnaderna för insamling och kontroll av data för produkter som släpps ut på marknaden.
- (c) Andra kostnader som krävs för att de ska kunna utöva sitt utökade producentansvar.

2. Medlemsstaterna ska befria tillverkare från deras utökade producentansvar enligt punkt 1 om tillverkarna kan visa något av följande:

- a) Mängden produkter som de släpper ut på marknaden understiger 2 ton per år.
- b) Produkterna som de släpper ut på marknaden genererar inte mikroföroreningar i avloppsvatten vid slutet av sin livscykel.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade kriterier för enhetlig tillämpning av villkoret i punkt 2 b på särskilda produktkategorier. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tillverkare som avses i punkt 1 utövar sitt utvidgade producentansvar kollektivt genom att ansluta sig till en producentansvarsorganisation-

Medlemsstaterna ska säkerställa att följande skyldigheter uppfylls:

a) De tillverkare som avses i punkt 1 är skyldiga att en gång om året till producentansvarsorganisationerna tillhandahålla

i. de årliga mängderna av de produkter som förtecknas i bilaga III som de släpper ut på marknaden i samband med sin yrkesverksamhet,

ii. information om hur farliga produkterna som avses i led i är i avloppsvatten vid slutet av sin livscykel,

iii. en förteckning över produkter som undantas i enlighet med punkt 2, i förekommande fall.

b) De tillverkare som avses i punkt 1 är skyldiga att bidra ekonomiskt till producentansvarsorganisationerna för att täcka de kostnader som uppstår till följd av deras utökade producentansvar.

c) Varje tillverkares bidrag enligt led b fastställs på grundval av mängden produkter som släpps ut på marknaden och produkternas farlighet i avloppsvatten.

d) Producentansvarsorganisationerna omfattas av årliga oberoende revisioner av sin ekonomiska förvaltning, inbegripet förmågan att täcka de kostnader som avses i punkt 4, att den information som samlas in enligt led a) har tillräcklig kvalitet och tillräcklig omfattning samt att de ekonomiska bidrag som samlas in enligt led b) är tillräckliga.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

a) Roller och tillhörande ansvarsområden ska vara tydligt definierade för alla relevanta aktörer, inbegripet de tillverkare som avses i punkt 1, producentansvarsorganisationer, privata eller offentliga operatörer av reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och lokala berörda myndigheter.

b) Förvaltningsmål för avloppsvatten från tätbebyggelse ska fastställas för att uppfylla de krav och tidsfrister som anges i artikel 8.1, 8.4 och 8.5 samt alla andra kvantitativa eller kvalitativa mål som anses relevanta för genomförandet av det utvidgade producentansvaret.

c) Ett rapporteringssystem ska finnas på plats för att samla in data om de produkter som avses i punkt 1 och som tillverkarna släpper ut på marknaden i medlemsstaten, data om den kvartära reningen av avloppsvatten samt andra data som är relevanta för tillämpningen av led b.

Artikel 10

Minimikrav för producentansvarsorganisationer

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje producentansvarsorganisation som inrättats enligt artikel 9.4

a) har en tydligt definierad geografisk täckning som överensstämmer med kraven i artikel 8,

b) har de ekonomiska och organisatoriska resurserna för att uppfylla tillverkarnas skyldigheter avseende utökat producentansvar,

c) offentliggör information om

i. organisationens ägarskap och medlemskap,

ii. de ekonomiska bidrag som betalas av tillverkarna,

iii. den verksamhet som organisationen genomför varje år, inbegripet tydlig information om hur dess finansiella medel används.

2. Medlemsstaterna ska inrätta en lämplig ram för övervakning och tillsyn i syfte att säkerställa att producentansvarsorganisationerna uppfyller sina skyldigheter, att producentansvarsorganisationernas ekonomiska resurser används korrekt och att alla aktörer som har utökat producentansvar rapporterar tillförlitliga data till de behöriga myndigheterna och på begäran till producentansvarsorganisationerna.

3. Om det på en medlemsstats territorium finns flera producentansvarsorganisationer ska den berörda medlemsstaten utse minst ett organ som är oberoende av privata intressen eller en myndighet att övervaka genomförandet.

4. Medlemsstaten ska säkerställa att tillverkare som är etablerade på en annan medlemsstats territorium och som släpper ut produkter på dess marknad

a) utser en juridisk eller fysisk person som är etablerad dess territorium till behörigt ombud för att fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar på dess territorium, eller

b) vidtar åtgärder som är likvärdiga med åtgärderna i led a.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa en regelbunden dialog mellan de berörda parter som deltar i genomförandet av det utökade producentansvaret, däribland tillverkare och distributörer, producentansvarsorganisationer, privata eller offentliga operatörer av reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, lokala myndigheter och civilsamhällesorganisationer.

Artikel 11

Energineutralitet i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att energibesiktningar av reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och ledningsnät görs vart fjärde år. Energibesiktningarna ska utföras i enlighet med artikel 8 i direktiv 2012/27/EU och inbegripa identifiering av potentialen för kostnadseffektiv användning eller produktion av förnybar energi, med särskilt fokus på att identifiera och dra nytta av potentialen för biogasproduktion, och samtidigt minska metanutsläppen. De första energibesiktningarna ska göras

a) senast den 31 december 2025 för reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse med en belastning på 100 000 pe eller mer och de ledningsnät som är anslutna till dem,

b) senast den 31 december 2030 för reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse med en belastning på 10 000–100 000 pe och de ledningsnät som är anslutna till dem,

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den totala årliga energi från förnybara energikällor enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2018/2001 som produceras på nationell nivå av

reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse med en belastning på 10 000 pe eller mer motsvarar minst

- a) 50 % av den totala årliga energiförbrukningen av sådana anläggningar senast den 31 december 2030,
- b) 75 % av den totala årliga energiförbrukningen av sådana anläggningar senast den 31 december 2035,
- c) 100 % av den totala årliga energiförbrukningen av sådana anläggningar senast den 31 december 2040.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~129~~

⊗ Gränsöverskridande samarbete ⊗

1. Om vattnen inom en medlemsstats territorium påverkas negativt av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från en annan medlemsstat ⇒ eller ett tredjeland ⇐, kan ⇒ ska ⇐ den medlemsstat vilkens vatten påverkas underrätta den andra medlemsstaten ~~na~~ ⇒ eller tredjelandet ⇐ och kommissionen om detta förhållande.

↓ ny

Denna underrättelse ska ske omedelbart i händelse av tillfällig förorening som i betydande grad kan påverka vattenförekomster nedströms.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

De berörda medlemsstaterna ska ~~, tillsammans med kommissionen om det anses lämpligt, organisera det samarbete som behövs~~ ⇒ samarbete ⇐ för att identifiera utsläppen och bestämma de åtgärder som bör vidtas vid källan för att skydda de vatten som påverkas, så att det kan säkerställas att ~~bestämmelserna i~~ detta direktiv efterlevs.

↓ ny

2. De berörda medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådant samarbete som avses i punkt 1. Kommissionen ska delta i detta samarbete på begäran av de berörda medlemsstaterna.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~131~~

⊗ Lokala klimatförhållanden ⊗

Medlemsstaterna ska säkerställa att de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som byggs för att uppfylla kraven i ⊗ som fastställs i ⊗ artiklarna ~~4, 7, 6, 7~~ och ⇒ 8 ⇐ utformas,

byggs, drivs och underhålls så att de fungerar tillfredsställande under alla normala lokala klimatförhållanden. Vid utformningen av anläggningarna skall årstidsberoende variationer i belastningen beaktas.

Artikel ~~1414~~

☒ Utsläpp av annat spillvatten än hushållspillvatten ☒

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att utsläpp av ~~industrispillvatten~~ → icke-hushållspillvatten ← som ska ledas till ledningsnät och reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, ~~före den 31 december 1993~~ omfattas av på förhand fastställda ~~regleringar och/eller~~ särskilda tillstånd som beslutas av den behöriga myndigheten ~~eller annat behörigt organ~~.

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~2. Regleringar och/eller tillstånd ska uppfylla kraven i avsnitt C i bilaga I. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.~~

↓ ny

Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten

a) rådgör med operatörerna av de ledningsnät och reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som tar emot icke-hushållspillvatten före beviljandet av särskilda tillstånd,

b) tillåter att operatörerna av de ledningsnät och reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som tar emot icke-hushållspillvatten på begäran får ta del av de särskilda tillstånd som beviljats i deras avrinningsområden.

2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, däribland en översyn av det särskilda tillståndet, för att identifiera, förhindra och så långt som möjligt minska de källor som förorenar sådant icke-hushållspillvatten som avses i punkt 1 om någon av följande situationer uppstår:

a) Föroreningar har identifierats vid inlopp och utlopp till reningsverket för avloppsvatten från tätbebyggelse vid övervakningen enligt artikel 21.3.

b) Slam som bildas vid rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ska användas i enlighet med rådets direktiv 86/278/EEG⁷⁴.

c) Renat avloppsvatten från tätbebyggelse kommer att återanvändas i enlighet med förordning (EU) 2020/741.

d) Recipienterna används för uttag av dricksvatten enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2020/2184.

⁷⁴

Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181 4.7.1986, s. 6).

e) Föroreningar i det icke-hushållsspillvatten som släpps ut i ledningsnätet eller tas emot av reningsverket för avloppsvatten från tätbebyggelse utgör en risk för driften av ledningsnätet eller reningsverket.

3. De särskilda tillstånd som avses i punkt 1 ska uppfylla kraven i del C i bilaga I. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 för att ändra del C i bilaga I i syfte att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen på miljöskyddsområdet.

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2 (anpassad)
⇒ ny

43. ~~Regleringarna och~~ ☒ De särskilda tillstånd ☒ ~~tillstånden~~ ☒ som avses i punkt 1 ☒ ska ~~regelbundet~~ ⇒ minst vart sjätte år ⇐ ses över och ☒ vid behov ☒ anpassas.

Artikel ~~154~~¹²

☒ Återanvändning av vatten och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse ☒

1. ~~Renat avloppsvatten skall om möjligt återanvändas. Bortskaffande skall ske på ett sådant sätt att de ogynnsamma effekterna på miljön nedbringas till ett minimum.~~

↓ ny

1. Medlemsstaterna ska systematiskt främja återanvändning av renat avloppsvatten från alla reningsverk för spillvatten från tätbebyggelse. Om renat avloppsvatten återanvänds för bevattning av jordbruksmark ska det uppfylla kraven i förordning (EU) 2020/741.

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2
⇒ ny

2. ~~De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ~~ ⇒ Medlemsstaterna ⇐ ska säkerställa att utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse omfattas av ~~på förhand fastställda regleringar och/eller~~ särskilda tillstånd. ⇒ Sådana tillstånd ska säkerställa att kraven i del B i bilaga I är uppfyllda. ⇐

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

3. ~~Sådana regleringar och/eller tillstånd för utsläpp från reningsverk som avses i punkt 2 ska utformas så att tillämpliga villkor i avsnitt B i bilaga 1 uppfylls, om utsläppen sker i tätorter med mellan 2 000 och 10 000 pe i fråga om utsläpp till sötvatten och flodmynningar, eller i tätorter med mer än 10 000 pe i fråga om alla utsläpp. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.~~

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

34. ~~Regleringarna och/eller tillstånden~~ ☒ De specifika tillstånd som avses i punkt 2 ☒ ska ~~regelbundet~~ ⇒ minst vart sjätte år ⇐ ses över och vid behov anpassas .

Artikel ~~1613~~

☒ Biologiskt nedbrytbart icke-hushållspillvatten ☒

~~1. Medlemsstaterna skall säkerställa att utsläpp av biologiskt nedbrytbart spillvatten från anläggningar inom de industrisektorer som anges i bilaga 3 senast den 31 december 2 000 omfattas av på förhand fastställda regleringar eller särskilda tillstånd, som beslutas av den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ, om spillvattnet inte leds till reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse före utsläpp i recipienten och om utsläppen från anläggningen motsvarar 4 000 pe eller mer.~~

~~2. Den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ i varje medlemsstat skall senast den 31 december 1993 fastställa krav för utsläpp av sådant spillvatten, vilka krav är anpassade till den berörda industrins art.~~

~~3. Kommissionen skall senast den 31 december 1994 jämföra de krav som tillämpas av medlemsstaterna. Kommissionen skall offentliggöra resultaten i en rapport och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.~~

↓ ny

Medlemsstaterna ska fastställa krav för utsläpp av biologiskt nedbrytbart icke-hushållspillvatten som är lämpliga för den berörda industrins karaktär och som säkerställer minst samma miljöskyddsnivå som kraven i del B i bilaga I.

De krav som avses i punkt 1 ska tillämpas när följande villkor är uppfyllda:

- (a) Avloppsvattnet kommer från anläggningar som renar en belastning på 4 000 pe eller mer och som tillhör de industrisektorer som förtecknas i bilaga IV och inte bedriver någon av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁷⁵.
- (b) Avloppsvattnet leds inte in i ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse innan det släpps ut i recipienten (*direkt utsläpp*).

Artikel 17

Övervakning av avloppsvatten från tätbebyggelse

1. Medlemsstaterna ska övervaka förekomsten av följande parametrar med betydelse för folkhälsan i avloppsvatten från tätbebyggelse:

- a) SARS-CoV-2-virus och dess varianter.
- b) Poliovirus.

⁷⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334 17.12.2010, s. 17).

- c) Influenzavirus.
- d) Nya patogener.
- e) Föroreningar med framväxande potentiella risker
- f) Andra folkhälsoparametrar som medlemsstaternas behöriga myndigheter anser vara relevanta för övervakningen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inrätta ett nationellt system för permanent samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter med ansvar för folkhälsa och behöriga myndigheter med ansvar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse när det gäller följande:

- (a) Identifiering av andra folkhälsoparametrar än de som avses i punkt 1 som ska övervakas i avloppsvatten från tätbebyggelse.
- (b) Fastställande av plats och frekvens för provtagning och analys av avloppsvatten från tätbebyggelse för var och en av de folkhälsoparametrar som identifierats i enlighet med punkt 1, med beaktande av tillgängliga hälsodata och behovet av folkhälsodata och, i förekommande fall, den lokala epidemiologiska situationen.
- (c) Organisation av lämplig och snabb kommunikation av övervakningsresultaten till de behöriga myndigheter som ansvarar för folkhälsa och till unionsplattformar, om sådana plattformar är tillgängliga.

3. Om den behöriga myndighet som ansvarar för folkhälsan i en medlemsstat tillkännager att det föreligger ett hot mot folkhälsan på grund av SARS-CoV-2 och dess varianter ska förekomsten av SARS-CoV-2 och dess varianter övervakas i avloppsvatten från tätbebyggelse för minst 70 % av den nationella befolkningen och minst ett prov per vecka ska tas för tätorter med 100 000 pe eller mer. Denna övervakning ska fortsätta tills denna behöriga myndigheten förklarar att hotet mot folkhälsan på grund av SARS-CoV-2 har upphört.

För att avgöra om det föreligger ett hot mot folkhälsan ska den behöriga myndigheten beakta bedömningar som gjorts av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar, Världshälsoorganisationens (WHO) beslut som fattats i enlighet med det internationella hälsoreglementet och kommissionens beslut som antagits i enlighet med artikel 23.1 i Europaparlamentets och rådets förordning⁷⁶ .../... *.

4. För tätorter med 100 000 pe eller mer ska medlemsstaterna senast den 1 januari 2025 säkerställa att antimikrobiell resistens kontrolleras minst två gånger per år vid inlopp och utlopp i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och, när det är relevant, i ledningsnäten.

Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 28 för att säkerställa enhetlig tillämpning av detta direktiv genom att fastställa en harmoniserad metod för mätning av antimikrobiell resistens i avloppsvatten från tätbebyggelse.

5. Resultaten av den övervakning som avses i denna artikel ska rapporteras i enlighet med artikel 22.1 g.

Artikel 18

Riskbedömning och riskhantering

⁷⁶

* Publikationsbyrå: för in i texten numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 40/22 (2020/0322 (COD)) och i fotnoten förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

1. Senast den [Publikationsbyrå: för in datum = den sista dagen av det andra året efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ska medlemsstaterna identifiera de risker som utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse medför för miljön och för människors hälsa, åtminstone sådana som har koppling till följande:

- a) Kvaliteten på en vattenförekomst som används för uttag av dricksvatten enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2020/2184.
- b) Kvaliteten på badvatten som omfattas av direktiv 2006/7/EG.
- c) God ekologisk status hos en vattenförekomst enligt definitionen i artikel 2.22 i direktiv 2000/60/EG.
- d) Kvaliteten på en vattenförekomst där vattenbruksverksamhet enligt definitionen i artikel 4.25 i förordning (EU) nr 1380/2013 äger rum.

2. Om risker enligt punkt 1 har identifierats ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att hantera dem, vilket, när det är lämpligt, ska omfatta följande åtgärder:

- a) Inrättande av ledningsnät i enlighet med artikel 3 för tätorter med en pe på mindre än 1 000.
- b) Tillämpning av sekundär rening i enlighet med artikel 6 för utsläpp av avloppsvatten från tätorter med en pe på mindre än 1 000.
- c) Tillämpning av tertiär rening i enlighet med artikel 7 för utsläpp av avloppsvatten från tätorter med en pe på mindre än 10 000.
- d) Tillämpning av kvartär rening i enlighet med artikel 8 för utsläpp av avloppsvatten från tätorter med en pe på mindre än 10 000.
- e) Inrättande av integrerade förvaltningsplaner för avloppsvatten från tätbebyggelse i enlighet med artikel 5 för tätorter med en pe under 10 000 och antagande av de åtgärder som avses i bilaga V.
- f) Tillämpning av strängare krav för rening av insamlat avloppsvatten från tätbebyggelse än de krav som anges i del B i bilaga 1.

3. Den riskidentifiering som utförs i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska ses över vart femte år. En sammanfattning av de identifierade riskerna tillsammans med en beskrivning av de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska ingå i de nationella genomförandeprogram som avses i artikel 23 och på begäran överlämnas till kommissionen.

Artikel 19

Tillgång till sanitet

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förbättra tillgången till sanitet för alla, särskilt för utsatta och marginaliserade grupper.

För detta ändamål ska medlemsstaterna senast den 31 december 2027 göra följande:

- a) Identifiera kategorier av personer utan eller med begränsad tillgång till sanitet, inbegripet utsatta och marginaliserade grupper, samt uppgä orsakerna till denna bristande tillgång.
- b) Utvärdera möjligheterna att förbättra tillgången till sanitetsanläggningar för de kategorier av människor som avses i led a.

c) I alla tätorter med 10 000 pe eller mer främja inrättandet av ett tillräckligt stort antal sanitära anläggningar på offentliga platser som är fritt tillgängliga och särskilt för kvinnor tillgängliga på ett säkert sätt.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

Artikel ~~204~~

☒ Slam ☒

~~1. Slam som uppkommer vid rening av avfallsvatten skall återanvändas när det är lämpligt. Bortskaffande skall ske på ett sådant sätt att de ogynnsamma effekterna på miljön nedbringas till ett minimum.~~

~~2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall säkerställa att allmänna regler eller krav på registrering eller tillstånd gäller före den 31 december 1998 i fråga om bortskaffande av slam från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.~~

~~3. Medlemsstaterna skall säkerställa att bortskaffande av slam till ytvatten som sker genom dumpning från fartyg eller genom utsläpp från utloppsledningar eller på annat sätt upphör före den 31 december 1998.~~

~~4. Innan de former för bortskaffande som avses i punkt 3 har upphört att tillämpas, skall medlemsstaterna säkerställa att allt giftigt, persistent eller biologiskt ackumulerbart material i det slam som släpps ut i ytvatten omfattas av tillstånd och att mängden sådant material gradvis minskas.~~

↓ ny

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att slamhanteringsvägarna överensstämmer med den avfallshierarki som anges i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG. Sådana hanteringsvägar ska maximera förebyggande åtgärder, återanvändning och återvinning av resurser samt minimera de negativa effekterna på miljön.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa lägsta återanvändnings- och återvinningsgrad för fosfor och kväve från slam, i syfte att ta hänsyn till tillgänglig teknik för återvinning av fosfor och kväve från slam.

↓ 91/271/EEG (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~214~~

☒ Övervakning ☒

1. ☒ Medlemsstaterna ska säkerställa att ☒ ~~De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall övervaka~~ övervakar

a) utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, för att kontrollera att dessa följer kraven i del B i bilaga I ~~1-B~~ och tillämpar de ~~kontrollförfaranden~~ ⇒ metoder för övervakning och utvärdering av resultat ⇐ som fastställs i del D i

bilaga I ~~1-D~~ ⇒, denna övervakning ska omfatta belastningar och koncentrationer för de parametrar som förtecknas i del B i bilaga I; ⇐

- b) ~~mängd, slam som släpps ut till ytvatten och dess~~ sammansättning ⇒ och slutdestination för slam ⇐ ~~disposed of to surface waters.~~

⇓ ny

- c) slutdestinationen för renat avloppsvatten från tätbebyggelse, inbegripet andelen återanvänt vatten,
- d) de växthusgaser som produceras och den energi som används och produceras av reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse med mer än 10 000 pe.

⇓ 91/271/EEG

~~2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall övervaka de vatten som berörs av utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och sådana direkta utsläpp som avses i artikel 13, om det kan antas att recipienten kommer att påverkas i nämnvärd omfattning.~~

~~3. Medlemsstaterna skall i fråga om utsläpp som omfattas av bestämmelserna i artikel 6 och utsläpp av slam i ytvatten övervaka och genomföra andra undersökningar som har betydelse för att klarlägga att utsläppen inte skadar miljön.~~

~~4. De uppgifter som har inhämtats av de behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ vid fullgörandet av skyldigheterna enligt punkt 1-3 skall bevaras i medlemsstaten och göras tillgängliga för kommissionen inom sex månader efter det att uppgifterna har begärts av kommissionen.~~

⇓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~5. Kommissionen får utforma riktlinjer för den övervakning som avses i punkterna 1, 2 och 3, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2.~~

⇓ ny

2. För alla tätorter med 10 000 pe eller mer ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna övervakar koncentrationen och belastningen av föroreningar från dagvattenbräddning och dagvattenavrinning från tätbebyggelse som släpps ut i vattenförekomsterna.

3. För alla tätorter med mer än 10 000 pe ska medlemsstaterna vid inlopp och utlopp i reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse övervaka koncentration och belastning av följande komponenter i avloppsvattnet från tätbebyggelse:

a) Föroreningar som förtecknas i

i. bilagorna VIII och X till direktiv 2000/60/EG, bilagan till direktiv 2008/105/EG, bilaga I till direktiv 2006/118/EG och del B i bilaga II till direktiv 2006/118/EG,

- ii. bilagan till Europaparlamentets och rådets beslut 2455/2001/EG⁷⁷,
- iii. bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006⁷⁸,
- iv. bilagorna I och II till direktiv 86/278/EEG.

b) Parametrar som förtecknas i del B i bilaga III till direktiv (EU) 2020/2184 om avloppsvatten från tätbebyggelse släpps ut i ett sådant avrinningsområde som avses i artikel 8 i det direktivet.

c) Förekomst av mikroplaster.

För alla tätorter med mer än 10 000 pe ska medlemsstaterna övervaka förekomsten av mikroplaster i slammet.

Den övervakning som avses i det första och det andra ledet ska utföras med följande frekvenser:

a) Minst två prover per år med maximalt sex månader mellan proverna för tätorter med 100 000 pe eller mer,

b) Minst ett prov vartannat år för tätorter med 10 000–100 000 pe.

Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 28 för att säkerställa enhetlig tillämpning av detta direktiv genom att inrätta en metod för mätning av mikroplaster i avloppsvatten från tätbebyggelse och i slam.

↓ 91/271/EEG

~~Artikel 16~~

~~Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om fri tillgång till miljöinformation⁷⁹, skall medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna eller organen vartannat år offentliggör lägesrapporter som behandlar utsläppen av avloppsvatten från tätbebyggelse eller slam i deras områden. Dessa rapporter skall lämnas till kommissionen så snart de har offentliggjorts.~~

↓ ny

Artikel 22

Information om övervakning av genomförandet

1. Medlemsstaterna ska, med bistånd av Europeiska miljöbyrån,

a) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med information som samlats in i enlighet med artikel 21, inbegripet information om de parametrar som avses i artikel 21.1 a, och resultaten av de tester avseende kriterier för

⁷⁷ Europaparlamentets och rådets beslut 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG (Text av betydelse för EES) (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁷⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁷⁹ ~~EGT nr L 158, 23.6.1990, s. 56.~~

godkännande/underkännande som fastställs i del D i bilaga I och därefter årligen uppdatera denna datamängd,

b) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd som anger den procentandel avloppsvatten från tätbebyggelse som samlas in och renas i enlighet med artikel 3 och därefter årligen uppdatera denna datamängd,

c) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med information om mätningar som gjorts för att genomföra artikel 4.4 och om procentandelen belastning av avloppsvatten från tätorter med mer än 2 000 pe som renas i individuella system och därefter årligen uppdatera denna datamängd,

d) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med information om antalet prover som samlats in och antalet underkända prover som tagits i enlighet med del D i bilaga I,

e) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med information om utsläpp av växthusgaser med en uppdelning mellan olika gaser, om den totala energi som används och den förnybara energi som produceras av varje reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse på 10 000 pe eller mer samt en beräkning av procentandelen av de mål som anges i artikel 11.2 som uppnåts, och därefter årligen uppdatera denna datamängd,

f) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med information om åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 3 i bilaga V och därefter årligen uppdatera denna datamängd,

g) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med de övervakningsresultat som avses i enlighet med artikel 17.1 och 17.4 och därefter årligen uppdatera denna datamängd,

h) senast den 31 december 2025 upprätta en datamängd med den förteckning över områden som identifierats som känsliga för eutrofiering i enlighet med artikel 7.2 och därefter uppdatera denna datamängd vart femte år,

e) senast den 31 december 2030 upprätta en datamängd med förteckningen över identifierade områden där koncentrationen eller ackumuleringen av mikroföroreningar utgör en risk för människors hälsa eller för miljön i enlighet med artikel 8.2 och därefter uppdatera denna datamängd vart femte år,

j) senast den 12 januari 2029 upprätta en datamängd med information om åtgärder som vidtagits för att förbättra tillgången till sanitet i enlighet med artikel 19, inbegripet information om den andel av befolkningen som har tillgång till sanitet, och därefter uppdatera denna datamängd vart sjätte år.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kommissionen och Europeiska miljöbyrån har permanent tillgång till de datamängder som avses i punkt 1.

3. Den information som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 166/2006 ska beaktas vid den rapportering som krävs enligt denna artikel.

När det gäller den information som avses i punkt 1 ska Europeiska miljöbyrån ge allmänheten tillgång till relevanta uppgifter genom det europeiska register över utsläpp och överföringar som inrättats genom förordning (EG) nr 2006/166.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att specificera formatet för den information som ska lämnas in i enlighet med punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~2317~~

☒ Nationellt genomförandeprogram ☒

1. Medlemsstaterna ska ⇒ senast den [Publicationsbyrå: för in datum = den sista dagen i den tjugotredje månaden efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ⇐ ~~31 december 1993~~ upprätta ett ☒ nationellt ☒ program för genomförandet av detta direktiv.

↓ ny

Dessa program ska omfatta följande:

- a) En bedömning av graden av genomförande av artiklarna 3–8.
- b) Identifiering av och planering för de investeringar som krävs för att genomföra detta direktiv för varje tätort, inbegripet en vägledande ekonomisk uppskattning och prioritering av de investeringar som rör tätortens storlek och miljöpåverkan av ornat avloppsvatten.
- c) En uppskattning av de investeringar som krävs för att förnya befintlig infrastruktur för avloppsvatten från tätbebyggelse, inbegripet ledningsnäten, på grundval av ålder och avskrivningstakt.
- d) Identifiering av, eller åtminstone en indikation om, potentiella källor till offentlig finansiering när så krävs för att komplettera användaravgifterna.

↓ 2013/64/EU artikel 1.5 a
(anpassad)

~~Genom undantag från första stycket ska Frankrike senast den 30 juni 2014 upprätta ett program för genomförandet av detta direktiv när det gäller Mayotte.~~

↓ 91/271/EEG (anpassad)

~~2. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1994 lämna uppgifter om detta program till kommissionen.~~

↓ 2013/64/EU artikel 1.5 b
(anpassad)

~~Genom undantag från första stycket ska Frankrike senast den 31 december 2014 lämna uppgifter om detta program till kommissionen när det gäller Mayotte.~~

↓ ny

2. Senast den ...[Publicationsbyrå: för in datum = den sista dagen i den trettiofemte månaden efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ska medlemsstaterna till

kommissionen inlämna sina nationella genomförandeprogram, såvida de inte på grundval av de övervakningsresultat som avses i artikel 21 visar att de uppfyller kraven i artiklarna 3–8.

↓ 91/271/EEG

~~3. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni vartannat år i den utsträckning det behövs förse kommissionen med aktuella uppgifter enligt punkt 2.~~

↓ ny

3. Medlemsstaterna ska uppdatera sina nationella genomförandeprogram minst vart femte år. De ska lämna in dessa till kommissionen senast den 31 december, såvida de inte kan visa att de uppfyller kraven i artiklarna 3–8.

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~4. Metoder och utformning för rapporteringen från de nationella programmen ska fastställas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Samtliga ändringar som avser metoder och utformning ska antas i enlighet med detta förfarande.~~

↓ ny

4. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa metoder och format för inlämnande av de nationella genomförandeprogrammen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

↓ 91/271/EEG

~~5. Kommissionen skall vartannat år se över och utvärdera de uppgifter som erhållits enligt punkt 2 och 3 och offentliggöra en rapport om detta.~~

↓ ny

Artikel 24

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämplig och aktuell information om insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse för varje tätort finns tillgänglig för allmänheten online, på ett användarvänligt och skräddarsytt sätt. Informationen ska omfatta åtminstone de uppgifter som förtecknas i bilaga VI.

Den information som avses i punkt 1 ska också tillhandahållas på annat sätt på motiverad begäran.

2. Medlemsstaterna ska dessutom säkerställa att alla personer som är anslutna till ledningsnäten regelbundet och minst en gång om året och utan att de behöver begära det, i lämpligaste format, däribland på fakturan eller genom smarta applikationer, erhåller följande information:

a) Information om efterlevnaden av artiklarna 3, 4, 6, 7 och 8 vid insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, inbegripet en jämförelse mellan faktiska utsläpp av föroreningar i recipienterna och de gränsvärden som anges i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga I.

b) Den volym eller den uppskattade volym avloppsvatten från tätbebyggelse som samlas in och renas i kubikmeter per år eller per faktureringsperiod för hushållet eller den anslutna enheten, tillsammans med årliga trender och priset på insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse för hushållet (kostnad per liter och per kubikmeter).

c) En jämförelse av den årliga mängden avloppsvatten från tätbebyggelse som samlas in och renas för hushållet och en uppgift om den genomsnittliga volymen för ett hushåll i den berörda tätorten.

d) En länk till det innehåll online som avses i punkt 1.

3. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 27 för att ändra punkt 2 och bilaga VI genom att uppdatera den information som ska tillhandahållas allmänheten online och till personer som är anslutna till ledningsnäten i syfte att anpassa dessa krav till den tekniska utvecklingen och tillgången till data på området.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som specificerar format och metoder för att presentera den information som ska tillhandahållas i enlighet med punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

Artikel 25

Tillgång till rättslig prövning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den berörda allmänheten, i enlighet med det relevanta nationella rättssystemet, har tillgång till ett prövningsförfarande inför domstol eller annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag för att bestrida den faktiska eller förfarandemässiga lagligheten i fråga om beslut eller handlingar eller underlåtelse som omfattas av artiklarna 6, 7 eller 8 i detta direktiv, om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

a) De har tillräckligt intresse.

b) De hävdar att en rättighet kränks när detta är en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning

Prövningsförfarandet ska vara objektivt, rättvist, snabbt och inte oöverkomligt kostsamt, och ska omfatta lämpliga och ändamålsenliga prövningsmekanismer, inbegripet förbuds föreläggande, beroende på vad som är lämpligt.

2. Medlemsstaterna ska fastställa i vilket skede de beslut, handlingar eller underlåtenheter som avses i punkt 1 får överklagas.

Artikel 26

Ersättning

1. När skada på människors hälsa har inträffat till följd av en överträdelse av nationella åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att de personer som berörs har rätt att göra anspråk på och erhålla ersättning för denna skada från de relevanta fysiska eller juridiska personerna och, om så är lämpligt, från de aktuella behöriga myndigheter som är ansvariga för överträdelsen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att icke-statliga organisationer som främjar skydd för människors hälsa eller för miljön och som uppfyller eventuella krav enligt nationell lagstiftning är tillåtna att som en del av den berörda allmänheten företräda de drabbade enskilda personerna och väcka grupp-talan för ersättning. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett anspråk för en överträdelse som leder till en skada inte kan drivas två gånger av de berörda personer och de icke-statliga organisationer som avses i denna punkt.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella regler och förfaranden med avseende på anspråk på ersättning utformas och tillämpas på ett sådant sätt att de inte gör det omöjligt eller alltför svårt att utöva rätten till ersättning för skada som orsakats av en överträdelse i enlighet med punkt 1.

4. Om det förekommer ett anspråk på ersättning i enlighet med punkt 1, som stöds av bevisning som påvisar ett orsakssamband mellan skadan och överträdelsen, ska medlemsstaterna säkerställa att den person som är ansvarig för överträdelsen har bevisbördan och därmed ska bevisa att överträdelsen inte orsakade skadan eller bidrog till den.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att preskriptionstiderna för att väcka sådan talan för ersättning som avses i punkt 1 inte är kortare än fem år. Sådana perioder ska inte börja löpa förrän överträdelsen har upphört och den person som begär ersättning vet att han eller hon har lidit skada från en överträdelse i enlighet med punkt 1.

Artikel 27

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.3, 6.3, 7.4, 8.5, 14.3, 20.2 och 24.3 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = dagen för detta direktivs ikraftträdande]dag då detta direktiv träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.3, 6.3, 7.4, 8.5, 14.3, 20.2 och 24.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.3, 6.3, 7.4, 8.5, 14.3, 20.2 eller 24.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av

den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

↓ 1882/2003 artikel 3 och bilaga III.21 (anpassad)

Artikel ~~2818~~

☒ Kommitté ☒

1. Kommissionen ska biträdas av ~~en~~ kommittén ☒ för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och genomförandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. ☒.

↓ 1137/2008 artikel 1 och bilaga 4.2

~~2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

~~Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.~~

~~3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1 5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ ny

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 29

Påföljder

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande. De ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta ekonomiska sanktioner som står i proportion till den juridiska personens omsättning eller till lönen för den fysiska person som har begått överträdelsen, med beaktande av små och medelstora företags särskilda särdrag.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de påföljder som fastställs i enlighet med denna artikel tar vederbörlig hänsyn till följande, beroende på vad som är tillämpligt:

a) Överträdelsens karaktär, allvarlighetsgrad och omfattning.

b) Om överträdelsen skett med uppsåt eller genom oaktsamhet.

c) Den befolkning eller miljö som berörs av överträdelsen, med beaktande av överträdelsens inverkan på målet att uppnå en hög skyddsnivå för människors hälsa och för miljön.

3. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om de regler och åtgärder som avses i punkt 1 samt om eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 30

Utvärdering

1. Senast den 31 december 2030 och senast den 31 december 2040 ska kommissionen göra utvärderingar av detta direktiv med särskild inriktning på följande faktorer:

a) De erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv.

b) De datamängder som avses i artikel 22.1.

c) Relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data, inbegripet resultaten från unionsfinansierade forskningsprojekt.

d) Världshälsoorganisationens (WHO) rekommendationer, om sådana finns tillgängliga.

e) En analys av det eventuella behovet att anpassa förteckningen över produkter som omfattas av utökat producentansvar till utvecklingen av det produktsortiment som släpps ut på marknaden, till den förbättrade kunskapen om förekomst av mikroföroreningar i avloppsvatten och deras inverkan på folkhälsan och miljön samt till data som tas fram i samband med de nya skyldigheterna om övervakning av mikroföroreningar vid inlopp och utlopp i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.

Kommissionen ska för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten av den utvärdering som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med den information som krävs för utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1 andra stycket.

Artikel 31

Översyn

Vart femte år ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv tillsammans med relevanta lagstiftningsförslag, om kommissionen så finner lämpligt.

Artikel 32

Upphävande- och övergångsbestämmelser

1. Direktiv 91/271/EG, ändrat genom de akter som anges i del A i bilaga VII, ska upphöra att gälla från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = den första dagen i den tjugofjärde månaden efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende den tidsfrist för införlivande i nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga VII till det här direktivet.

↓ ny

2. Artikel 3.1 och artikel 6.1 ska från och med den 31 december 2027 tillämpas för Mayotte.

3. För utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse som renas i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som renar en belastning på 100 000 pe eller mer och som inte måste uppfylla kraven i artikel 7.1 senast den 31 december 2030, ska artikel 5 i rådets direktiv 91/271/EG fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2035.

För utsläpp av avloppsvatten från tätorter med 10 000–100 000 pe som inte måste uppfylla kraven i artikel 7.3 senast den 31 december 2035, ska artikel 5 i rådets direktiv 91/271/EG fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2040.

↑

4. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga [VIII].

↓ 91/271/EEG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~33~~¹⁹

☒ Införlivande ☒

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa ⇒ artiklarna [...] och bilagorna [...] [ange de artiklar och bilagor som har ändrats väsentligt jämfört med de upphävda direktiven] senast den [Publikationsbyrån: för in datum = den sista dagen i den tjugotredje månaden efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ⇐ ~~detta direktiv senast den 30 juni 1993. De ska genast underrätta kommissionen om~~ ☒ omedelbart överlämna ☒ ~~detta~~ ☒ texten till dessa åtgärder ☒ till kommissionen.

~~2.~~ När medlemsstaterna beslutar om ☒ dessa åtgärder ☒ ~~de åtgärder som avses i punkt 1,~~ ska besluten innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ☒ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. ☒ ~~Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda~~ ☒ Medlemsstaterna ska själva avgöra hur hänvisningen ska göras och hur den ska formuleras ☒.

~~23.~~ Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna ~~texterna~~ ☒ texten ☒ till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv

↑

Artikel 34

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artiklarna [...] och bilagorna [...] [avser de artiklar och bilagor som är oförändrade jämfört med det upphävda direktivet] ska tillämpas från och med den [...] [Publikationsbyrån: för in datum = den första dagen i den tjugofjärde månaden efter detta direktivs ikraftträdande].

↓ 91/271/EEG (anpassad)

Artikel 35~~20~~

⊠ Adressater ⊠

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden